

Tysk økonomi rystet af kriser – USA's sanktioner mod Rusland må afvises! Af Helga Zepp-LaRouche

Det, vi netop nu oplever, er de forskellige symptomer på det neoliberale, transatlantiske systems fallit, denne model for økonomi og samfund, hvor de nedgjorte »sekundære dyder«, såsom flid, ærlighed, pligtfølelse, pålidelighed, høflighed osv., er blevet erstattet af aktionærers og børsnoteringers værdi, maksimal profit og elitens samtykke om, at den eneste forbrydelse er den at blive fanget. Efter at skatteborgerne og småsparerne allerede i årevis har måttet betale prisen for denne værdiudskiftning, er det nu arbejdspladserne for arbejdere i bilsektoren og bilisterne, der skal hoste op for ulykkerne.

Download (PDF, Unknown)

**Brug VIPS-memo til at sprænge
Russia-gate i stykker!
LaRouche PAC Internationale**

Webcast,

28. juli, 2017

Jason Ross: I dag vil vi dække et spørgsmål, der er af største betydning for nationen. Med mig i studiet i dag har jeg Diane Sare fra New York, fra Manhattan-projektet i New York.

Emnet, vi i dag vil beskæftige os med, er »Russia-gate«. Vi har så ofte og så meget hørt sagt om de uigendrivelige, angivelige beviser på, at Donald Trump blev anbragt i Det Hvide Hus gennem Vladimir Putins rænkespil, at det næsten bliver taget for givet. Alle formoder, at det fandt sted; faktisk var det indført i loven om russiske sanktioner, der netop er blevet vedtaget i Repræsentanternes Hus og Senatet, som en antagelse, at vi ved, Vladimir Putin fik Trump valgt til embedet. At Putin beordrede en indflydelseskampagne mod det amerikanske valg.

Det er ikke sandt.

Mandag i denne uge offentliggjorde en gruppe ved navn Veteran Intelligence Professionals for Sanity, eller VIPS, et memo med titlen, »Var russisk hacking et inside job?« I dette memo piller de den centrale påstand om hele historien med Russia-gate ned. Denne centrale påstand er, at russiske hackere var involveret i at få materiale fra Demokraternes Nationalkomite, DNC, materiale, der var meget pinligt for Hillary Clinton, og offentliggøre det via WikiLeaks. Dette har det centrale internet-individ, kendt som Guccifer 2.0, som omdrejningspunkt; den vurdering fra en efterretningskomite, der blev udgivet 6. januar, 2017, i Obama-administrationens sidste dage. Dette er den rapport, som alle har citeret, og som angiveligt alle efterretningstjenesterne er enige i.

Det er ikke sandt.

Kun en håndplukket gruppe af efterretningstjenester var

overhovedet involveret i denne vurdering, og deres vurdering er ikke enstemmig. Denne centrale bevisfaktor er, hvad vi i dag, mht. VIPS-memoet, vil tale om.

Vi var så heldige at kunne interviewe et af de stiftende medlemmer af VIPS, Ray McGovern, der er tidligere CIA-analytiker på topniveau, og som i løbet af sin karriere dagligt udarbejdede briefinger til præsidenten, og som talte med os i går aftes. Vi bad ham om at fremlægge, hvad implikationerne af det memo, de har fremstillet, er, og her er, hvad han sagde:

Ray McGovern: Den 12., 15. juni? Så snart, de opdagede, at Julian Assange havde e-mails med forbindelse til Hillary Clinton, hvad gør man så? Jamen sådan, som jeg har rekonstrueret det, så siger vi, »Det kommer fra russerne«. Så CrowdStrike – der arbejdede for DNC – meddeler, »Der er skadelig software, og vi mener, det var russerne«. Dernæst siger Guccifer, omgående, den samme dag, »ja, ja! Vi gjorde det, og vi arbejder for Julian Assange«.

Ideen – det er selvfølgelig, som vi fortolker det – ideen var den, at, eftersom Julian Assange ville offentliggøre e-mails på et eller andet tidspunkt; måske gør han det lige før Demokraternes Nationalkonvent. Gud, det ville være forfærdeligt. Så vi siger, han fik det fra russerne, og på denne måde kan vi aflede opmærksomheden fra det, der står i disse e-mails; for himlen må vide, hvor meget han har; han kunne måske vise, at vi stjal nomineringen fra Bernie Sanders. Det er jo sikkert i materialet. Så lad os foretage dette lille, forebyggende træk; lad os – her i juni, før han overhovedet får dette her ud; før – Julian forfalsker ikke disse ting, han gør det, at han fremlægger dem så man kan søge på dem – det kommer til at tage lidt tid. Så vi har lidt tid, seks uger eller så; de vidste ikke, hvor længe, men lad os gøre det med det samme. Så, når Julian Assange kommer ud med det, er det forberedt til, at de alle siger, »Aha! Det var russerne, der hackede«.

Dette var storslået – jeg husker den gamle film eller bog, *Magnificent Obsession* (da. Titel 'Den store læge'); dette var storslået afledning. For, så snart Julian Assange kom ud med disse e-mails med relation til Hillary Clinton – det var den 22. juli – tre dage før Demokraternes Nationalkonvent begyndte; så var de forberedt. De var forberedt til at sige, »Aha! Russerne gjorde det; Rusland gjorde det!« Man kan se dem ligesom sidde rundt om et bord. Hillary siger, »Min Gud! Hvad skal vi gøre? Hvad vil Bernie sige? Han har allerede sagt, at han indvilliger, men hvad vil han nu sige?« En eller anden siger, »Jeg ved, hvad vi gør. Vi giver russerne skylden«. »Men det var ikke russerne, det var Julian Assange.« »Det er OK. Vi siger, at Julian Assange arbejdede for russerne.« »Ja, men hvad skulle logikken være?« »Hør nu her! Russerne ønsker, at Trump skal vinde, fordi han har sagt pæne ting om Putin; det bliver nemt at bevise. Nogen bedre ideer?« »OK, det gør vi.« Det virkede perfekt.

Ross: Så her har vi sammenhængen. En kronologi for vore seere, for dette er blevet så tilsløret i tidens tåge, at det ligesom er blevet svært at se de enkelte dele. Vi genopfrisker, at, i juni meddelte Julian Assange, stifteren af WikiLeaks, at han havde fået materiale fra DNC, og at han ville offentliggøre det. I løbet af få dage meddeler DNC's IT-firma CrowdStrike, at de har bevist på, at Rusland hackede deres computere. Ligeledes er der en internet-hacker, der kalder sig Guccifer 2.0, der dukker ud af det blå og siger, at han er hackeren bag DNC; han kom ind i deres system, og han siger, »Jeg vil bevise det. Her er noget af det, jeg stjal«. I juni blev der offentliggjort dokumenter af denne Guccifer-skikkelse, der omfattede de mest klodsede falske spor, du nogen sinde har set. Disse dokumenter blev med overlæg forfalsket til at indeholde – med kyrilliske bogstaver – »Felix Edmundovich« som dokumentets 'sidst redigeret af'. Se, Felix Edmundovich Dzerzjinskij (død 1926) var stifteren af det sovjetiske hemmelige politi. Man kunne måske mene, at, hvis russiske hackere gør noget, gør de det ikke så åbenlyst som at markere

sig på deres computere med dette navn; det er simpelt hen et åbenlyst falsk spor, man skal finde. Der kom yderligere, angivelige beviser med Guccifer 2.0, der forsøgte at skjule sin identitet og foregav at være rumæner, selv om han faktisk ikke kunne tale rumænsk; så folk kunne sige, »Aha! Han skjuler sin identitet. Vi fandt disse absolutte beviser« – som i virkeligheden var 'røde sild' (misvisende ledetråde) – »disse russiske navne i dokumenterne. Dokumenterne var indstillet til det russiske sprog. Aha! Dette er bevis.«

Det, det i virkeligheden betyder, er, at disse dokumenter blev kunstigt forfalsket. Det er, hvad VIPS gennemgår i dette memo ved navn, »**Var det russiske hack et inside job?**« Dette memo er tilgængeligt på nærværende videodeskription, såvel som med links på LaRouche PAC's webside. Som hr. McGovern sagde, så fulgte der en stor udgivelse af dokumenter fra Guccifer engang i september, 2016. Disse dokumenter afslører, iht. de kriminaltekniske analyser, som VIPS har gennemgået, at dokumenterne ikke blev hacked; men de blev derimod lækket; de blev kopieret. Hastigheden i datatransmissionen, hastigheden af skabelsen af filerne, indikerer en hastighed, der overgår, hvad det er muligt at opnå over internettet, hvis man hackede ind i en computer og dernæst udtrak filer. De konkluderer så, at dette indikerer, at disse filer simpelt hen blev kopieret og dernæst offentliggjort, forfalsket med dette Guccifer 2.0 individ for at give det skær af russisk involvering i hackingen. Kendsgerningen er, at der ingen som helst beviser er blevet præsenteret, der kan vise, hvorfra WikiLeaks fik deres materiale. Stifteren af WikiLeaks, Julian Assange, sagde, dette var et læk, det var ikke et hack; det kom ikke fra Rusland, det kom ikke fra en statslig russisk aktør. Det var et læk. Som hr. McGovern sagde, så var der mange mennesker i DNC, der ikke var glade for den måde, man håndterede primærvalgene på. Der mangler ikke motiver for at udgive sandheden om, hvordan DNC havde opereret.

Men, oven i disse fabrikerede beviser, har vi nu en situation,

hvor dette anti-russiske hysteri er fænomenalt. I går vedtog man en lov om anti-russiske sanktioner i Huset og Senatet. Denne lov, HR3364, tager det for givet, at Rusland hackede de amerikanske valg og påtvinger meget strenge sanktioner i flere tilfælde, og den forbyder præsidenten at ændre dem. Med andre ord, så fjerner loven præsidentens evne – i dette tilfælde, præsident Trump – til at indlede udenrigspolitik; hvilket rent faktisk er en del af præsidentens job. Sådan arbejder vi i dette land.

Så en af de mest chokerende ting om alt dette er, at denne angivelige handling fra Ruslands side, som er blevet kaldt en krigshandling af flere kongresmedlemmer – folk siger, at, pga. dette, bør Donald Trump afsættes ved en rigsret (impeachment); dette har kongresmedlemmer sagt. For noget af denne størrelsesorden, en krigshandling, der fører til sanktioner og et potentielt udbrud af konflikt med verdens mest magtfulde atommagt ud over os selv, mon dog ikke, man ville have gennemført en solid efterforskning? Det skete ikke. Ja, faktisk, efter DNC-computerne blev hacket, hvem efterforskede dem? Efter den angivelige hacking, hvem efterforskede dem? Ikke FBI. Et privat firma – CrowdStrike – med politiske forbindelser, der gør dets resultater meget mistænkelige.

VIPS afsluttede deres memo med at spørge, hvem er Guccifer 2.0? De siger, »Vi bør måske spørge FBI«. Så jeg spurgte Ray McGovern, »Hvorfor bør vi måske spørge FBI?«

McGovern: Efter det blev afsløret, at DNC var blevet, om jeg så må sige, 'hacket', ville det, der normalt ville ske, med mindre jeg skulle tage meget fejl, være, at FBI ville blive indbudt til at se på det og finde ud af, hvem, der gjorde det. Eller DNC ville sige, »Vil I ikke nok komme og se, hvem der gjorde dette?« Men ved I hvad? Ingen af dem syntes at være særligt interesserede i at se på det. Så, med al respekt – og vi skylder faktisk ikke meget respekt – James Comey er skyldig i embedsmisbrug, og ikke blot embedsmisbrug. Folk skriger, at dette er en krigshandling, og han læner sig tilbage og siger,

»Jeg ønsker ikke at sende mine teknikere ind her«? Hvorfor? Ja, jeg kan fortælle jer, hvorfor. Det ser for mig ud, som om, at, når man er efterretningsanalytiker, så har man tendens til at forbinde punkter; det er, hvad vi kalder en analytiker af alle kilder. Man ser ikke kun på de tekniske detaljer, de kriminaltekniske data, vi nu har, men også på, hvad der sker udenfor; hvad man finder ud af gennem aviserne. Og derfra ved vi, at CIA, med hjælp fra NSA, havde udviklet – det tog dem 15 år – en utrolig evne.

Ross: Denne evne, McGovern henviser til, er det, WikiLeaks afslørede i marts, med Vault 7-programmet. Ét aspekt af dette program hed Marble Framework; noget, CIA udviklede, og som gjorde det muligt at sløre kilden til cyber-angreb. Med andre ord, så havde CIA brugt en enorm indsats – hr. McGovern skønner det til milliarder af dollars, der blev brugt – til at udvikle evnen til at udføre hack, og dernæst at kunne tilskrive dem til andre nationer, til andre aktører. Han siger, at dette Marble Framework gjorde det muligt for CIA med overlæg at plante falske beviser for russisk involvering. De havde tekst med kyrilliske bogstaver, der kunne indsættes; med andre ord, så var det muligt at få det til at se ud, som om angriberne kom fra Rusland. Spørgsmålet er så, er dette blevet efterforsket? Har Trump med sine efterretningstjenester diskuteret en efterforskning for at finde ud af, om denne type evner blev brugt? Hr. McGovern siger, at det er blevet afsløret, at de blev brugt i 2016. Var det dette, de blev brugt til? *Det ville en efterforskning kunne vise.*

Dette rejser også spørgsmålet: Hvorfor denne fjendtlighed imod Rusland? Er dette en kynisk kampagneplan fra Demokraterne for at komme sig over et valg, som de tabte, og forsøge at afsætte Trump og forsøge at få magten i landet tilbage? Eller hvad andet er der i spil her? Hvorfor blev denne lov om sanktioner vedtaget så enstemmigt, med kun tre kongresmedlemmer (i Huset), der stemte imod, og kun to senatorer? Vi spurgte Ray McGovern, hvad han mente om dette:

McGovern: Det kommer mest fra Demokraterne, sært nok. Og det var oprindeligt, som jeg før forsøgte at forklare, et forsøg på at sværte russerne for at hjælpe Hillary til at blive valgt. Da hun så ikke blev valgt; »Hovsa! Vi kan stadig bruge dette her.« Hvordan kan vi bruge det? Til at vise, at Hillary ikke tabte valget; det kunne ikke skyldes, at hun ikke var en særlig god kandidat, eller at ingen stolede på hende. »Det er russerne!« Så nu tror de fleste amerikanere – ifølge opinionsundersøgelserne – at denne her fyr, Trump, som vi nu har som præsident, er der, fordi Vladimir Putin hjalp ham med at blive valgt. Det er dårligt! Det er virkelig dårligt.

Hvad er så målet nu? Jamen, målet er ikke alene at gøre Trump illegitim, men også at blive ved at fyre op under spændingerne med Rusland, så der ikke kan komme en reel detente; så vi kan sværte russerne og sige, »Se så dér!«

Ross: Det andet mål, eller den anden begivenhed, der forårsagede hele dette Ruslands-hysteri, var det, der skete i Ukraine; hvor et kup i 2014 væltede den valgte præsident af Ukraine og installerede en ny regering. USA's involvering i dette kup var helt åbenlys; det var klart som dagen. De af os, der så med, så på YouTube videoer, der dækkede audio-optagelserne af amerikanske regeringsfolk, der planlagde, hvordan den nye, ukrainske regering skulle se ud. Victoria Nuland var involveret i at være med til at etablere en ny regering i Ukraine. Som resultat af hele denne udvikling kom Krims gentilslutning til Rusland. Dette er blevet brugt til at sige, »Vi får aldrig fred med Rusland, før Rusland giver Krim tilbage til Ukraine« – hvilket med sikkerhed aldrig vil ske – »sanktionerne vil fortsætte. Rusland er alles fjende.«

Med dette in mente, at det var USA's indblanding i Ukraine, der skabte betingelserne for destabilisering i den østlige del af Ukraine, som sluttelig førte til Krims gentilslutning til Rusland, kan vi stille os selv spørgsmålet, »Hvad vej går dette, hvis denne udvikling ikke stoppes?« Her er, hvad hr. McGovern havde at sige om det:

McGovern: Læg alt dette sammen, og man får en syntetisk; en slags kunstig konstruktion af Vladimir Putin som selveste Djævelen. Hele pressen foretager denne 'meme' (indforstået information), og alle går med på det – især Demokraterne – og det er det mest besynderlige, jeg nogen sinde har set. Her har vi Donald Trump. Han vil gerne tale med Putin; og hvad sker der? De får en aftale om våbenstilstand (i Syrien). Det er ikke det hele, men en lille del af Syrien. Bliver det rapporteret i pressen? Nej, måske på en side inde i avisen.

Ross: De siger, det er at bøje sig for russerne.

McGovern: Så, hvis nogen af os har interesse i at stoppe blodbadet i Syrien, hvilket vi burde gøre; vi burde applaudere Trump for enhver anden indsats for at arbejde sammen med de andre styrker i spil. Ikke alene russerne, men også syrerne, tyrkerne og iranerne. Hvis vi ikke har et fælles mål imod ISIS, hvem har vi så et fælles mål imod?

Så al denne bagtalelse – og det, som nu bliver interessant; Trump besluttede i denne uge, at der ikke kommer mere støtte, ikke flere våben og penge til de såkaldte »moderate« oprørere. De oprørere, som USA har støttet i Syrien. Det er stort! Det er CIA's pose; det er milliarder af dollar, der er investeret i det. Hvad vil der ske? Jamen, Trump er nu gået op imod CIA i dette spørgsmål. Og jeg genkalder nu, at ingen har arbejdet i Washington længere end senator Chuck Schumer, højest-rangerende Demokrat i Senatet. Han gav et interview til Rachel Maddow –

Rachel Maddow: Han tager disse skud og modsætningsforhold –

Chuck Schumer: Jeps.

Maddow: – som håner efterretningstjenesterne.

Schumer: Lad mig fortælle dig, at, hvis man går op imod efterretningssamfundet, så har de hundrede og sytten måder, hvorpå de kan hævne sig på dig.

McGovern: Rachel Maddow siger, »Åh, vi skal pause.« (McGovern) Giv mig mikrofonen! Hvis det var dig, ville du så ikke sige, »Siger du, at USA's præsident bør frygte efterretningssamfundet?« Det er selvfølgelig, hvad han sagde. Hvorfor refererer jeg til dette? Juryen er ude. Han er gået lidt op imod dem. Om han gør det mht. det russiske hack, ved jeg ikke. Måske er [CIA-direktør Mike] Pompeo bange for at spørge disse fyre; eller bange for at spørge ... Men, hvis han er bange, vil han så følge sin forgængers eksempel? For, Obama var dødsens ræd for John Brennan; det er derfor, han forsvarede ham, da Brennan hackede ind i Senatets computere. Det er derfor, han forsøgte at forhindre offentliggørelsen af memoet fra Senatet om CIA-tortur; for det viste, at Brennan og de andre havde løjet gennem tænderne om effektiviteten af torturteknikker. Så Obama forsvarede i høj grad sig selv, eller forsvarede dem, for sluttelig at forsvare sig. Om Schumer har ret, får vi sandsynligvis at se, snarere før end siden.

Ross: Vi finder ud af det snarere før end siden, baseret på, hvordan præsidenten, og hvordan det amerikanske folk, responderer til dette pres. Prøv lige et minut at tænke: Hvad ville det betyde, hvis Trump blev smidt ud af embedet baseret på noget, vi ved er en fabrikering, en løgn, skabt af efterretningstjenesterne? En løgn, der siger, Vladimir Putin anbragte ham i embedet? Hvis USA's præsident kan fjernes fra embedet, baseret på nonsens, skabt af efterretningstjenesterne, har vi så en valgt regering i USA? Jeg tror, det er det spørgsmål, som vi må rejse, som en hastesag, ved at få de eksplosive nyheder om dette memo ud, som kommer fra Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS).

Her følger resten af webcastet i engelsk udskrift:

DIANE SARE: We are going to ask everybody watching this program to mobilize to break this story. I first want to address

some of the questions that people may raise: “Of course we know the Russians didn’t hack the election. I voted for Trump; and I wasn’t told to vote for Trump by Vladimir Putin. So, what’s new about this?” Or people say, “We’re used to being lied to all the time. Why does this make a difference?”

First I just want to say a little bit about who some of these people are. In case you missed it, Ray McGovern is a former US Army and former CIA intelligence; I believe he is fluent in Russian and has a great deal of knowledge on this. Bill Binney, who is the co-author of this report, is the former

NSA Technical Director for World Geopolitical and Military Analysis, the co-founder of NSA Signals Intelligence Automation

Research Center – that is the data-mining. But he designed in part the technology to be able to spy on everyone; he knows this

very well. The expert who did the forensics on these so-called

hacks which turned out to be a leak, is someone named Skip Holden; who’s a retired IBM Program Manager for Information Technology. He’s the one who looked at this, who came to the conclusion – as has been reported earlier – that there was no hack. That what happened was that 1976MB of data were copied in

only 87 seconds; which cannot be done over the internet. That cannot be done through cyberspace, but only by using some kind of

thumb drive or USB port, some kind of storage device that is actually inserted into the computer to copy this data. And that

this was done by someone operating in the Eastern time zone; so

an insider. Then this was blamed on Russia.

The point is, we have in hand in this report by a group of certified experts, proof, the documentation that this thing is a

[inaud; 23:49] fraud from the beginning. That is extremely important. We discovered when going to the Congress yesterday,

four LaRouche PAC organizers took about 1000 copies of the VIPS

report to Congress and discovered that nobody there had heard anything about this; which is outrageous. You might remember before the elections that President Obama and others had promised

there was going to be a classified briefing from the Congress, presenting the alleged proofs that the Russians were hacking into

the Democratic Party and sabotaging the elections; and then such

briefing never occurred. There never was any evidence presented.

I just want to take a step back for a second, because on the other hand, to understand this. When Lyndon LaRouche heard about

Comey's testimony and the story about Russia, he said "The people

pushing this want thermonuclear war. If they succeed, we're going to have thermonuclear war with Russia." I'd like to remind

people that what happened in Ukraine was the direct result of a

deliberate policy, as Jason said. You remember it was economic,

in terms of whether Ukraine was going to orient economically towards Russia or Europe. They were put in a position where they

were allegedly being forced to choose one or the other; as opposed to working with both. So, a false crisis was created

in

order to bring in virtual actual Nazis. We can just show one picture [Fig. 1], the first one which I think has their Svoboda

party, which looks like swastika armbands. They violently overthrew the government with \$5 billion laundered through the US

State Department; largely from George Soros. Victoria Nuland, who was under Hillary Clinton as Secretary of State. In other words, we were provoking war with Russia; deliberately moving NATO eastward, putting Nazis – actual supporters of Hitler and Stephan Bandera – in power in Ukraine on Russia's border. Why?

Because the trans-Atlantic system is on the brink of total disintegration. The British Empire, this empire monarchy, is in

its final agony; it will not survive. They've printed trillions

of dollars, they've bailed out the banks time and again, they've

created a gigantic bubble; it's going down. Therefore, there is

a push to expand the ability to loot and to either bluff or directly have what they think could be a limited nuclear war with Russia.

The same thing in Syria. People may remember, Hillary Clinton was proposing a no-fly zone over Syria so that we could

shoot down Russian planes in defense of ISIS. As Ray McGovern mentioned in the interview, one of the positive developments of

the Trump Presidency – a very significant one – is he met with Putin, got a ceasefire; and we are no longer arming the so-called

“moderate” groups who are running around chopping people's heads

off and filming it. It's a huge breakthrough.

So, I just want to underscore that the fact that we have in our hands, by a group of highly competent professionals, the proof that the entire story about Russia hacking the elections was a fraud, is critical. What Jason described about this new round of sanctions against Russia, which is based on crimes that

were never committed. Russia did not start the violence in Ukraine; that was launched under Victoria Nuland with funding from George Soros and the State Department. It's a bunch of Nazis. They did not illegally annex Crimea. The people of Crimea, who are predominantly Russian and Russian speaking, held

a referendum where they voted to leave Ukraine so they wouldn't

be burned to death in buildings for speaking Russian; which is what these Nazis did to people in Odessa, for example. There was

a legitimate vote in Crimea; and there was no hack of the DNC computers.

The evidence that came out, as Putin said "Why are people so concerned? You should be concerned that what was leaked was actually true"; which was that the Hillary Clinton campaign had

ripped off Bernie Sanders in every imaginable way, and there was

nothing honest or upfront about the way she conducted her campaign. People suspected it, and that was then proven. People

remember that Wasserman-Schultz had to resign.

The point is, we have this in hand; and what we are asking you to do is several things. One, obviously the Congress should

stop being a bunch of sold-out, gutless wonders, and they should

hold hearings with the actual evidence. That is, Ray McGovern,

Bill Binney, Skip Holden; they should be invited to testify in

hearings in the Congress. You can call into the Congressional switchboard, which is (202) 224-3121. You can see on the screen

the petition [Fig. 2] being circulated by the LaRouche Political

Action Committee. Everybody should sign the petition, but you should also circulate it on social media. As I mentioned, what

we discovered in Washington is that no one had even heard of this

report. We have to change the so-called narrative; that's one thing that we've run into in DC. Everyone talks about narrative

this, narrative that, as if there's no such thing as truth.

Well, the narrative right now is that somehow Vladimir Putin is

responsible for every evil that's occurred on the planet in the

last 10 years at least; and that therefore, we should impose sanctions on Russia and even risk a war with that country.

This

is completely insane; it is not true. The truth of the matter is

that there is a New Paradigm which is being led by China; which

the US can join with China and Russia. It has the potential, as

President Trump has expressed his intent to make American great

again. The way we make America great again, is by collaborating

with China, with Russia to go back to a Hamiltonian system of political economy.

So, our job, as Mrs. LaRouche put it, is we have to get the truth out on this story. The Veteran Intelligence Professionals

for Sanity – VIPS – have given us a weapon. She said, "You

know the phenomenon where people are marching across a bridge at such a frequency that the footsteps resonate with the construction of the bridge; and it creates a vibration that causes the bridge itself to collapse. What we want to do with this mobilization is break the back of this lie." The American people have been lied to for a very long time. We were lied to about the Kennedy assassination with devastating consequences to our republic. We were lied to about 9/11; we were lied to about the Saudi and British role in 9/11 explicitly. We are now being lied to about the election; and these lies could have the consequence of running a coup d'etat against a legitimately elected leader and putting us on a trajectory for World War III.

We can break the back of this by circulating this report. So, I would urge people to take the material from the LaRouche PAC website, get it out on your Facebook accounts, send it out through Twitter. Call the White House and urge President Trump to appoint special counsel to launch a Presidential investigation of what happened in the DNC computers. That we have evidence that someone, as Ray McGovern asked, What does the CIA know about this? What does Brennan know about this? What does the FBI know about this? Who was it who went into the DNC computer and tried to make it look like Russia had done this? President Trump, as President of the United States, has a legitimate right to demand such an investigation. You should call the White House and demand this. Call your Congressman and

say "Have you read the report from the Veteran Intelligence Professionals for Sanity? Have you read that report? Don't you think there should be hearings? We have to investigate this." Get this out to all of your friends; it's absolutely urgent. Because when we break the back of this, then we can transform the nation.

So, I would just say that it is very important that people take action. The LaRouche PAC website will be the center of this mobilization; giving you the ammunition that you need and the resources that you need to get to your elected officials.

ROSS: Absolutely! And that ammunition is available for you right here. In the video description you'll find a link to the Veteran Intelligence Professionals for Sanity memo – <https://consortiumnews.com/2017/07/24/intel-vets-challenge-russia-hack-evidence/>. The full interview with Ray McGovern will be available on our website over the weekend; we'll be posting it soon.

I just wanted to bring up one more aspect of this in terms of the coup. Diane had brought up John Brennan. Well, John Brennan, at the Aspen Security Forum just a couple of days ago, had said that if Trump fires Robert Mueller, the special investigator, that the intelligence agencies should refuse to go along with it. In essence, he's calling for a coup against the President based on a political decision that he might make. So, ask yourself: Do you want to have a government? Or do you want to have John Brennan and other non-elected people dictating and

determining policy in a way that is to the absolute detriment of our nation? If this isn't removed, the opportunity to work with Russia, to work with China, and to work towards a better future as Diane had mentioned, will simply be impossible. So, get that memo out; make sure everybody you know reads it. It's absolutely dynamite and it definitively puts to rest the whole Russia-gate nonsense. It'll be great to move on from that, won't it? So, thank you for joining us. I'm looking forward to your action to make this a reality. We'll see you next time.

LPAC afslører den korrupte Løgn, der ligger bag Russia-gate

Leder fra LaRouche PAC, 27. juli, 2017 – Løgner om, at den russiske regering intervenserede i de amerikanske valg til fordel for Donald Trump, er det, der ligger bag forsøget på nu at arrangere et kup mod ham – ligesom den »farvede revolution« i Ukraine i 2014 – for at vælte præsidenten og USA's forfatningsmæssige regering. Lyndon LaRouche har sagt, at, skulle dette kup imod Donald Trump lykkes, ville resultatet blive atomkrig på kort sigt.

Dette kupforsøg har endnu ikke haft held til at vælte regeringen, men det har skabt kaos; stækket den politiske

proces; afskallet det Demokratiske Parti; og været med til at blokere præsidenten i at opfylde kampagneløfter, der er afgørende for en økonomisk genrejsning – især genindførelsen af Glass/Steagall-loven og genopbygningen af Amerikas infrastruktur.

LaRouche PAC's internationale fredags-webcast den 28. juli vil blottlægge løggen om »Russia-gate«. Alle må se det. Her er et par linjer for at forberede jer på, hvad I får at se.

Lad os gå omkring et år tilbage, til oprindelsen til anklagerne om russisk indblanding. De fleste amerikanere er måske ikke klar over dette – eller, hvad der er mere sandsynligt, husker det ikke længere, fordi de er blevet så totalt hjernevasket – men grundlaget for anklagen om russisk indblanding er anklagen om, at den russiske regering – ved hjælp af et online-individ ved navn »Guccifer 2.0« – hackede den Demokratiske Nationalkomites (DNC) e-mail-filer over Internettet og gav dem til Julian Assanges organisation »WikiLeaks«. (I parentes bemærket: husk, at WikiLeaks begyndte at offentliggøre DNC-e-mails online den 27. juli, 2016. Det er værd at bemærke, at disse filers korrekthed aldrig er blevet betvivlet, og at deres beviser for, at DNC havde intervenseret i primærvalgprocessen til fordel for Hillary Clinton, og imod Bernie Sanders, var så stærke, at formand for DNC Debbie Wasserman Schultz blev tvunget til at træde tilbage.)

Men det, der med overlæg er blevet sløret i massemediernes dækning og i den fejlbenævnte, såkaldte »Vurdering fra efterretningssamfundet« af russisk indblanding i valget – er, at der var TO separate tilfælde, hvor private DNC-filer blev offentliggjort, og ikke ét. Det ene tilfælde skete gennem Julian Assanges WikiLeaks-organisation, som insisterer på, at de filer, den kom i besiddelse af, blev »lækket« af en insider med legitim adgang til dem, og ikke »hacket« over Internettet. Det andet, og anderledes tilfælde, er det, der associeres til »Guccifer 2.0«-individet, som insisterer på, at han »hackede«, dvs., stjal filerne over Internettet – men denne påstand er,

viser det sig nu, falsk!

Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) har gentagne gange forlangt beviser, der forbinder »Guccifer« og Assanges WikiLeaks, men der er aldrig blevet fremstillet nogen beviser!

De kronologiske begivenheder (iflg. rapport <http://g-2.space/>) begynder med, at Julian Assange den 12. juni, 2016, under et massecirkuleret interview til Storbritanniens ITV sagde, at »vi har e-mails med relation til Hillary Clinton, som vil blive offentliggjort«. Den 14. juni udgav DNC en erklæring om, at de havde opdaget, at deres servere var blevet hacket. Den 15. juni tog en person, der kaldte sig »Guccifer 2.0«, ansvaret for hacket og hævdede at være en kilde for WikiLeaks. De første fem dokumenter, han udlagde, var forfalsket med russiske fingeraftryk.

Veteran Intelligence Professionals for Sanity's (VIPS) Memorandum af 24. juli til præsidenten, »Var det 'russiske hack' et inside job?« anfører kriminaltekniske beviser, der beviser, at:

»Ud fra det tilgængelige materiale konkluderer vi, at den samme inside-DNS kopierings/læk-proces blev anvendt på to forskellige tidspunkter, af to forskellige enheder, og til to klart forskellige formål:

»(1) et inside læk til WikiLeaks, før Julian Assange den 12. juni meddelte, at han var i besiddelse af DNC-dokumenter og havde til hensigt at offentliggøre dem (hvilket han gjorde 22. juli) – med det angivelige formål at afsløre en stærk partisk indstilling over for Clintons kandidatur; og

(2) et separat læk den 5. juli for forbyggende at belaste alt, WikiLeaks senere måtte offentliggøre, for at vise, det kom fra et russisk hack.« Sidstnævnte læk blev associeret til »Guccifer 2.0«-individet.

De data, der var blevet lækket den 5. juli, blev udlagt den 13. september, angiveligt af »Guccifer 2.0«. Der var tilføjet elementer, der skulle involvere Rusland, inkl. for- og mellemnavnet på grundlæggeren af det hemmelige sovjetiske politi – skrevet med kyrilliske bogstaver – samt navnet »Ernesto Che« for Ernest »Che« Guevara (1928-67), en argentinsk-cubansk, marxistisk revolutionær.

For klarhedens skyld skal det bemærkes, at den »kriminaltekniske analyse«, som VIPS refererer til, var en analyse af de data, der blev udtrukket af filerne, udlagt på Internettet den 13. september – og ikke en analyse, der blev gennemført af DNC's computere. DNC har ikke givet nogen udover deres egne kontrahenter adgang til deres computere. Den fyrede FBI-direktør Comey siger, DNC nægtede FBI adgang, således, at Comey befandt sig i den usædvanlige position af angiveligt at løse århundredets forbrydelse – dvs. russisk indblanding i valget – uden at have fået adgang til gerningsstedet. Han var sandsynligvis bange for, at nogle af hans agenter skulle finde ud af for meget.

Se fredags-webcastet. Vi er i færd med at omstøde denne massive svindel. Kongressen må efterforske det. Intet bliver igen som før.

Foto: Præsident Donald J. Trump og American Legion Boys Nation, 26. juli, 2017. (Whitehouse Photo)

Hvert træ i skoven vil falde

Leder fra LaRouche PAC, 26. juli, 2017 – Vi befinder os ved et punkt, hvor vi kan sænke hele svindlen med Trump/Russia-gate på begge sider Atlanten, og ændre den strategiske dynamik fra defensiven til offensiven, fremførte Helga Zepp-LaRouche i

dag. Denne offensiv betyder at begrave Wall Streets og City of Londons morderiske spekulationssystem og bringe USA og Europa ind i fuldgyldigt samarbejde med det kinesisk-russiske Bælte & Vej Initiativ.

De eksplosive afsløringer, der kan bruges til at sænke Russia-gate farcen, er blevet leveret i det åbne memo, der er sendt til præsident Trump af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), og som rapporterer om professionelle kriminaltekniske undersøgelser, udført på den såkaldt »russiske hacking« af DNC-computere under den amerikanske præsidentvalgkamp i 2016. Disse tekniske undersøgelser viser, at operationen ikke var et »hacking-job«, men derimod et insider-»læk« – dvs., at det umuligt kunne have været udført af Rusland.

Samtidig med, at nyheden om VIPS-memoet begynder at komme ud – anført af aktivister og publikationer fra LaRouche-bevægelsen i hele verden, og på sådanne steder som den russiske nyhedstjeneste RT og i Zero Hedge – har Ray McGovern, en pensioneret CIA-analytiker og VIPS-leder, optrappet affæren ved at rette fingeren direkte mod tidligere FBI-direktør, James Comey, blandt andre. I et videointerview til RT, udgivet på deres website i dag, blev McGovern spurgt, hvorfor han mente, FBI ikke havde undersøgt DNC's computere og udført nogen kriminaltekniske undersøgelser.

»Svaret på dette er noget, som Kongressen og præsidenten bør forfølge. Det er *latterligt*, at James Comey, tidligere FBI-direktør, skulle sige, 'Åh, Demokraternes Nationalkomite ville ikke lade os undersøge deres computere'. Vi taler om en krigshandling her, ikke sandt? ... Det er embedsmisbrug! ... Var han med i denne lille operation, der var mulig gennem CIA's evne til at 'sløre'? Jeg kender ikke svaret på dette, men præsident Trump skulle kunne være i stand til at finde ud af svaret på det.«

Det er præcis, hvad Trump må gøre. Han må fastslå, hvem, der

er ansvarlig; stille dem for retten; og sikre, at »ethvert træ i skoven vil falde« og nedtage alle aktiver internt i USA's efterretningssamfund, som er i stald hos Det britiske Imperium – og ligeledes dem, der er forskanset i hans egen regering, og som giver ham råd om ikke at opfylde sit kampaneløfte om at genindføre Glass-Steagall og ikke gå fuldt og helt med i Bælte & Vej Initiativet.

Briternes satsning går ud på at sikre, at, når det transatlantiske system disintegrerer – hvilket kunne ske, hvornår, det skal være – så er der ingen stabile, fungerende regeringer, der er åbne over for at vedtage de nødvendige politikker, især, hvis de presses til det af deres vælgere. Dette er grunden til, at briterne er i færd med at destabilisere flere regeringer i hele Europa, og til, at de forsøger at gennemføre et statskup imod Trump-administrationen i USA. Og det er ligeledes grunden til, at vi må sørge for, at det mislykkes for dem.

Foto: Tidligere vicejustitsminister James Comey (venstre) sammen med præsident Barack Obama (midt) og afgående FBI-direktør Robert Mueller (højre) ved Comeys nominering til at blive den syvende direktør for FBI. 2013. (FBI photo)

'Russisk hacking' afsløret som internt job. LPAC kortvideo

Leder fra LaRouche PAC, 25. juli, 2017 – Det ekstraordinære memorandum, fremstillet af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) i går, demonstrerer endegyldigt, at de såkaldte russiske hack af Demokraternes Nationalkomite (DNC),

slet ikke var hack, med derimod læk, udført af nogen, der havde fysisk adgang til DNC's computere. Dataene blev dernæst manipuleret for at belaste Rusland. Læs hele det eksplosive VIPS-memorandum [her](#).

Video, Jason Ross:

»I går publicerede en gruppe ved navn *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS) et memo, der destruerede påstanden om, at Vladimir Putin og russerne 'hackede' det amerikanske præsidentvalg for at anbringe Donald Trump i embedet. De tilbageviser specifikt vurderingen af 6. januar, foretaget af håndplukkede medlemmer af et par amerikanske efterretningstjenester, der havde påstået, at »den russiske præsident Vladimir Putin havde beordret en indflydelseskampagne i 2016, målrettet mod det amerikanske præsidentvalg«, for at anbringe Donald Trump i embedet. Ifølge dette regeringsmemo af 6. januar, så, udover angiveligt at udløse en drabelig hær af internet-trolde, så vel som også at udløse russisk propaganda gennem den snigende benævnte, russiske Tv-kanal, Russia Today, påstår regeringsdokumentet, at russisk militærefterretning benyttede en hacker, kendt som 'Guccifer 2.0', til at hacke DNC og udlevere materiale til WikiLeaks. Dette materiale viste sig så at være pinligt for Clinton-kampagnen og afslørede, at DNC havde modarbejdet Clintons modkandidat i primærvalgene, Bernie Sanders. WikiLeaks fastholdt, at det materiale, de offentliggjorde, var et læk, ikke et hack, og at det ikke kom fra Rusland. Dengang insisterede VIPS på, at alle beviser pegede på, at materialet var et læk snarere end et hack.

Kort tid efter, at WikiLeaks meddelte, at det havde dette DNC-materiale sidste juni, dukkede dette nye, internet-individ, Guccifer 2.0, op på scenen og hævdede, at han hackede DNC, og omgik WikiLeaks ved at udgive flere DNC-dokumenter. Metadataene på nogle af disse dokumenter omfattede en 'sidst ændret'-bruger ved navn Felix Edmundovich, skrevet med kyrilliske skrifttegn, og opkaldt efter Felix Edmundovich

Dzerzjinskij, den første chef for det Sovjetiske Hemmelige Politi. Hovsa! Dernæst afslørede klodsede interviews af 'Guccifer 2.0', der påstod at være rumæner, at han faktisk ikke var bekendt med dette sprog og måske skjulte sin sande identitet. Disse spor blev præsenteret som bevis på, at det var russisk involvering; at 'Guccifer 2.0' var et russisk hack, der tilsigtede at influere på det amerikanske præsidentvalg.

VIPS-memoet, der blev offentliggjort i går, i hvilke undersøgelser af sites af en computertekniker og af Adam Carter, giver stærke tekniske beviser, der peger på en overlagt anbringelse af russisk metadata og at kilden til filerne, der kom fra 'Guccifer 2.0', kom fra en direkte, lokal adgang til DNC-netværket. Ikke et computer-fjernhack. Det tempo, hvormed filerne blev overført og senere offentliggjort af 'Guccifer 2.0', var alt for højt til, at det kunne være gjort via en Internetforbindelse, men som derimod er i overensstemmelse med at kopiere gennem et lokalt netværk til et eksternt USB-stik eller USB-nøgle. Tider, der er lagret i filernes og arkivers metadata, peger på, at manipulationen med filerne var udført i Østkyst-tidszone (USA). Dette var ikke et hack. Den senere tilføjelse af russiske metadata, inklusive navnet Felix Edmondovich, skete også med fuldt overlæg.

Hvad betyder så alt dette? Efter WikiLeaks meddelte, at det havde materiale fra DNC, blev der lanceret en operation, der skulle tilføje russiske fingeraftryk og frembringe et angiveligt sekundært læk af materiale. Der er mere i alt dette, som jeg vil opfordre til, at I læser i det komplette memorandum, der opfordrer præsidenten til at efterforske CIA, især tidligere direktør John Brennan, samt FBI, for det falske hack og den falske tilskrivning til Rusland. Husk på, at alt dette sker pga. Donald Trumps kurs mod en detente med Rusland og imod den igangværende krigsførelse, der promoveres af aktører, kendt som 'deep state' ('staten i staten') i USA.

Præsidenten må slå tilbage mod disse tjenester for at kunne forfølge sin egen politik; og, at slå kraftigt tilbage mod dette 'Russia-Gate' er altafgørende for at få det til at ske.«

SIDSTE NYT: Hr. præsident, efterforsk omgående dette; det sprænger hele kuppet imod Dem i stykker!

Leder fra LaRouche PAC, 25. juli, 2017 – Vi afbryder sjældent vores faste nyhedsstrøm på denne webside. Det gør vi nu, fordi det ekstraordinære memorandum, der i går blev fremstillet af *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS), endegyldigt demonstrerer, at den såkaldte russiske hacking af Demokraternes Nationalkomite (DNC) slet ikke var hacking, men læk, udført af nogen, der havde fysisk adgang til DNC's computere. Dernæst blev dataene manipuleret for at belaste Rusland. Hele det eksplosive VIPS-memorandum kan læses [her](#).

VIPS, der omfatter NSA's tidligere tekniske direktør William Binney, støtter op om den uafhængige, kriminaltekniske analyse, som en gruppe, der omfatter Skip Folden, pensioneret IBM Program Manager for Information Technology U.S., har foretaget. En sådan kriminalteknisk analyse blev ikke foretaget i nogen af de såkaldte »vurderinger«, der blev udført af Obamas efterretningssamfund. VIPS erklærer, at der var to interne læk fra DNC. Den første fandt sted i juni, 2016, nogen tid før Julian Assanges meddelelse den 12. juni

om, at han var i besiddelse af DNC-dokumenter og havde til hensigt at offentliggøre dem. Det andet læk fandt sted 5. juli, 2016, for at beskadige alt, WikiLeaks måtte offentliggøre, ved at »vise, det kom fra et russisk hack«. Som det er velkendt, så offentliggjorde WikiLeaks sin DNC-guldgrube, der viste, at Hillary Clinton og DNC konspirerede om at rigge det Demokratiske præsident-primærvalg imod Bernie Sanders.

Hovedresultaterne af den kriminaltekniske efterforskning er, at, den 5. juli, 2016,

»i de tidlige aftentimer Eastern Daylight Time, var der nogen, der arbejdede i EDT-tidszonen med en computer, direkte forbundet til DNC's server eller DNC Local Area Netværk, som kopierede 1.976 megabytes af data på 87 sekunder over på en ekstern lagerfacilitet. Dette tempo er mange gange hurtigere end det, der er fysisk muligt med et hack. Det ser således ud som om det angivelige hack af DNC af Guccifer 2.0 (WikiLeaks selvudråbte kilde) ikke var et hack af Rusland eller nogen anden, men snarere var en kopi af DNC-data over på en ekstern lagerfacilitet. De tekniske undersøgelser, der blev udført af metadata, afslørede, at der efterfølgende skete en syntetisk sammenfletning – et klip-og-klistre-job, der brugte en russisk model, med det klare formål at tilskrive dataene et russisk hack. Dette blev alt sammen udført i Østkystens tidszone.«

VIPS-memoet opfordrer præsidenten til at efterforske CIA, især tidligere direktør John Brennan, og FBI, for på falsk grundlag at tilskrive Rusland det falske hack. De nævner CIA's evne til at skabe hack under falsk flag på baggrund af de nyligt afslørede Vault 7-instrumenter, inklusive Marble Framework. I denne forbindelse opfordrede tidligere CIA-direktør Brennan, grundlæggende set, til et kup mod præsident Trump på det nyligt afsluttede Aspen Security Forum, ifald præsident Trump fjerner særlig rådgiver Robert Mueller, hans (Brennans) håndplukkede favorit til at fortsætte deres illegale og forfatningsstridige krig imod præsident Trump. Vi foreslår, at

præsidenten kræver en omgående efterforskning af Brennan og hans ligesindede i stedet, både af et nyligt udnævnt specialråd og af Kongressen. Hvis du læser dette og ønsker at gøre noget ved det, så cirkuler venligst denne erklæring så vidt omkring som muligt og ring til din senator eller repræsentant og kræve en efterforskning.

Foto: Tidligere CIA-direktør John Brennan i samtale med daværende præsident Obama. (Photo: Pete Souza/The White House)

Russia-gate afsløret som total svindel – Det haster med en offensiv for et amerikansk - russisk-kinesisk Nyt Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 25. juli, 2017 – VIPS-rapporten, som vi dækkede i går[1], viser, at Demokraternes Nationalkomites (DNC) computere ikke blev hacket, men at WikiLeaks' offentliggørelse blev lækket af nogen, der havde adgang til DNC's servere. Der blev brudt ind i de samme servere i juli for at miskreditere WikiLeaks' information, gennem at ændre metadata til at reflektere russisk hacking. En erklæring med flere detaljer er udlagt på LaRouche PAC. Helga Zepp-LaRouche påbød, at denne erklæring, samt nedenstående video, skal cirkuleres internationalt, og på alle tænkelige sprog. »Gå til den som død og helvede«, lød hendes instrukser.

Denne rapport sprænger de 'falske nyheder' om russisk indblanding i det amerikanske præsidentvalg i småstykker, og sammen med dem, den konstruerede russofobi, der har domineret de amerikanske medier og det meste af Kongressen i det seneste år. Det involverer også CIA og FBI i den beskidte operation, da det er blevet afsløret, at CIA har udviklet programmer til at skabe et falsk spor til kilden til hackerangreb, de rent faktisk selv udfører – præcis, som det fandt sted i dette tilfælde. Obamas håndgangne mænd, tidligere DNI-chef James Clapper og CIA-chef John Brennan, som begge stadig er i front af kupforsøget mod præsident Trump, må omgående efterforskes, både af et nyligt udpeget særligt råd og af USA's Kongres.

I dag påpegede Lyndon LaRouche, at denne forræderiske operation var rettet mod, ikke alene at ødelægge præsident Trumps indsats for at afslutte imperieopdelingen af USA kontra Rusland og Kina, men også at ødelægge hele den amerikanske økonomi. Trump har ført kampagne for en genindførelse af Glass-Steagall, storstilet infrastrukturudvikling og en tilbagevenden til Alexander Hamiltons Amerikanske Økonomiske System. Men, han er blevet tvunget til at bruge sin tid på at forsvare sig mod de løgnagtige og ondsindede anklager om »aftalt spil« med Rusland. Dette har han gjort på beundringsværdig vis og har arbejdet sammen med Rusland for at besejre ISIS samtidig med at arbejde på den Nye Silkevej – men det har været på bekostning af de presserende nødforholdsregler, der kræves for at genrejse den amerikanske økonomi og forberede sig til det fremstormende kollaps af finansboblen, der blev skabt under Obama.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov identificerede dette aspekt af den af Obama skabte krise. I samtale med en kurdisk avis i dag sagde Lavrov, at både USA og Rusland »arvede en bunke problemer« fra Obama-administrationen, som »valgte at gøre ubehagelige ting for at underminere de amerikansk-russiske relationer«, og som skabte det anti-russiske »massehysteri«.

Trump udviser personlig styrke i konfronteringen af disse korrupte efterretningsnetværks forbrydelser. I dag beskrev han det CIA-program under Obama, der bevæbnede og uddannede terrorister i Syrien til at vælte Assad-regimet – et program, som Trump lukkede ned tidligere på ugen – som en »massiv, farlig og ødsel« operation imod en suveræn stat. Tidligere ambassadør Chas Freeman roste Trump for dette træk og sagde, at det illegale CIA-program bidrog til »hundrede tusinder af dødsfald blandt syrere og mange flere millioner fordrevne«.

Dette er et stort mulighedernes øjeblik. En afslutning af »regimeskifte-forræderiet« mod præsident Trump er både mulig og presserende, for at vi kan koncentrere os om at genopbygge den forfaldne, amerikanske økonomi og tilslutte os Kina og Rusland omkring den Nye Silkevej, for at genopbygge hele verden sådan, som LaRouche-bevægelsen har promoveret det i det seneste halve århundrede.

Foto: Præsident Trump taler på en international spejderlejr i West Virginia, 24. juli, 2017. (Whitehouse Photo)

[1]

<https://consortiumnews.com/2017/07/24/intel-vets-challenge-russia-hack-evidence/>

Hvad der må gøres, før et nyt bankkrak slår til

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – Advarslen om endnu et ødelæggende bankkrak i Europa og USA inden årets udgang, som fremførtes af EIR i maj og på et møde mellem medlemmer af

Europaparlamentet i begyndelsen af juli, er i færd med at blive en overhængende fare. Det kræver en mobilisering til handling for at stoppe det.

Det italienske banksystem, der netop har måttet igennem tre, store bank-bailouts i kombination med »bail-ins« (eksproprieringer) af uheldige bankkunder, forsøger at rejse kapital, det ikke kan rejse, for at forhindre et potentielt kollaps, der kunne trække Tysklands banker med i faldet. Banker med hjemsted i USA har en eksponering på \$2 billion til dette truende kollaps af dårlige lån og endnu værre derivater, centreret omkring City of London.

Disse Wall Street-banker, ustraffet og givet bailouts siden 2008, har hurtigt opbygget bobler af selskabslån og kommercielle ejendomsderivater, der er større end de bobler af ejendomslån, der dengang nedsmeltede; raten af udeblevne betalinger på lån, og raten af bankerotter, stiger nu skarpt i disse bobler. En bange Federal Reserve har, endnu, ikke sat rentesatsen tilstrækkeligt op til at udløse det krak, som f.eks. IMF advarer om; men, ved at udsætte denne udløser af krakket, bliver det blot endnu mere økonomisk ødelæggende, når det kommer.

Præsident Trumps politik for samarbejde med Rusland og Kina, for fred og gensidig fordel, er rigtig og må forsvares imod alle de angreb, han af denne grund udsættes for. Men, denne politik vil ikke overleve et nyt transatlantisk finanskraks kaos. Og han har ikke de økonomiske genrejningsplaner for Amerika, han sagde, han havde, til at afværge et sådant krak.

Der må meget hurtigt mobiliseres til handling, sluttelig fra det amerikanske folk og deres organisationer.

Det første, der må ske, er, at en Glass/Steagall-opdeling af kommerciel bankpraksis og investeringsbankpraksis må vedtages, med omgående ikrafttræden, for at bryde Wall Streets gigantiske spekulationskasinoer op.

Lige siden Glass/Steagall-loven begyndte at blive nedbrudt for 50 år siden, har Wall Streets banker og fonde – og altid med deres farligste operationer i London! – redet økonomien som en mare, en økonomi, der ikke kan vokse uden finanskrak, og som, siden 2008, ikke kan vokse i det hele taget. Glass/Steagall-opdelingen må begynde nu, for at forhindre det nye, truende bankkrak.

Dernæst må der udstedes kredit fra en national, statslig kreditinstitution – se artikel af *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, »The Lost Art of the Capital Budget«[1], der er genoptrykt i *EIR* af 21. juli – snarlig kredit i billionklassen, med en løbetid på 20-25 år og til lave renter.

Formålet er højteknologiske investeringer i ny, mere produktiv *infrastruktur*, der kan erstatte den amerikanske økonomis aldrende ledbånd, øge produktiviteten og atter skabe produktiv beskæftigelse. Det kan ikke, og vil ikke blive, gjort gennem privat investering. Præsident Trump må lære dette, og Wall Street-folk omkring ham, såsom finansministeren (Mnuchin), må gå.

En storstilet udvidelse af USA's rumforskningsprogram vil være drivkraften bag denne genrejsning sådan, som præsidenten har erklæret i et budskab via fjernsyn i marts måned.

Men, at konfrontere dette truende finanskrak, og at imødegå denne nødsituation gennem handling, afhænger nu primært af, at det amerikanske folk faktisk stiller krav om disse handlinger, som om vi befandt os i de sidste uger af en præsidentvalgkamp.

Dernæst vil præsidentens plan om at samarbejde med Kina og Rusland blive en enorm fordel, der især vil udspringe af det storslåede »win-win«-byggeprojekt – Beijings Nye Silkevej i hele Eurasien og Afrika. Lad sådanne højhastigheds-jernbanekorridorer, f.eks., blive bygget i hele Nordamerika. USA er potentielt en fuldgældig partner i Bælte & Vej Initiativet.

Foto: En statue på spiret af Duomo-katedralen i Milano, Italien, skuer ud over den indre by og finansdistrikt. (Photo:(Stefano Stabile / Wikimedia Commons / CC BY-SA 3.0)

[1] Førsteudgaven kan læses her:
http://www.larouchepub.com/lar/2007/3402art_capital_bdgt.html

Ny bankkrise inden årets udgang? Bankkunder og pensionister bliver ofret for spekulationssvindl! Af Helga Zepp-LaRouche

Vælgerne gør klogt i at anskueliggøre den brutalitet, med hvilken pensionerne i det amerikanske midtvesten bliver halveret, og de italienske bankkunder bliver eksproprieret. Hvis det kommer til et stort krak – og der bliver flere og flere tegn på dette – bliver befolkningens livsopsparinger, såvel som dens levebrød, skruppelløst ofret.

Der findes kun ét middel mod dette: Det transatlantiske finanssystem må, i hvert eneste land, fuldstændig reorganiseres gennem en Glass/Steagall-bankopdeling, før det kommer til et kollaps. De tyske vælgere, der skal beslutte sig den 24. september, bør nøje tænke over, at BÜSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität; Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet, det tyske, politiske parti, som Helga Zepp-LaRouche er formand for, -red.) er det eneste parti, der

overhovedet advarer om denne krise og har en løsning på denne krise parat.

Download (PDF, Unknown)

Amerikas fjende nummer Ét er Wall Street

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – USA befinder sig nu i sit ottende år med en årlig økonomisk vækst på under 2 %, med en økonomisk infrastruktur, der er ved at falde fra hinanden, og ødelagt af dødsfald relateret til narkotikamisbrug blandt en befolkning i sin bedste alder, med faldende skatteindtægter og med enorme gældsbobler med udeblevne betalinger og på vej mod et finanskrak. Hvor tåbeligt er det så, at formanden for generalstabscheferne, general Dunford, ikke kan blive enig med sig selv, om nationens topfjende og top-nationale sikkerhedstrussel er Rusland, Kina eller Nordkorea!

Denne fjende er Wall Street og finansmagten i London, som det er allieret med. Der er en hel del, der beviser, at det amerikanske folk indser dette. Men deres valgte repræsentanter vil ikke give dem et lederskab for at bryde Wall Streets kasinoer op og standse et »nyt 2008-krak« således, at økonomien faktisk kan blive genopbygget.

De fleste amerikanere er klart ikke enige i »Russia-gate«, det hektiske forsøg på at feje befolkningen ind i en ny McCarthyisme imod præsident Trump, og som blev indledt af personer fra britisk efterretning for mere end et år siden og stadig dominerer de nationale medier. De vil have, at det stopper. De støttede, at Glass-Steagall kom med i begge partiers nationale

valgprogram. En nylig opinionsundersøgelse viser, at flertallet af alle vælgere ønsker skat på benzin sat op og anvendt til at bygge ny infrastruktur. De ønsker en genopbygning af nationens industrikapacitet, og rumforskning vækker større interesse hos potentielle astronauter end nogen sinde før.

Men på samme måde, som Wall Street indfangede 'tea party'-bevægelsen fra 2009, med dens modstand mod bail-out og Wall Street, og forvandlede den til »nul-regeringspartibestyrelsen« i det nuværende Repræsentanternes Hus; så er præsident Trump nu omgivet af en regulær Wall Street-liga, der er modstander af Glass-Steagall, af enhver intervention for at genoplive den industrielle økonomi og enhver indblanding i Wall Streets fremstormen mod endnu en nedsmeltning af lån, der er omdannet til finansielle instrumenter. Et medlem af denne liga, finansminister Mnuchin, er så bestikkelig, at han pålagde udenrigsminister Tillerson finansielle sanktioner for ikke at være tilstrækkelig anti-russisk.

Det er grunden til, at LaRouche Politiske Aktionskomite – LPAC – nu har mobiliseret for at bekæmpe Wall Street – og City of London – og forhindre et transatlantisk finanssammenbrud, værre end i 2008. Præsidentens vitale fredspolitik i samarbejde med Rusland og Kina, der på beundringsværdig vis fastholdes imod krigsslagordenen i medierne, Kongressen og efterretningstjenesterne, vil blive fejret bort, hvis vi tillader dette sammenbrud at slå til.

Handlingerne under denne mobilisering er en Glass/Steagall-reorganisering af bankpraksis og kredit, finansiering af nye, fysiske infrastrukturprojekter over hele kontinentet, en accelereret tilbagevenden til rumforskning og et forceret program for udvikling af fusionskraft. I alle disse spørgsmål vil samarbejde med Kinas Bælte & Vej infrastrukturinitiativ være af afgørende betydning.

Fjenden er Wall Street; den må brydes op.

Stop det næste økonomiske kollaps – LaRouches Fire Love, NU! LaRouchePAC Internationale Webcast, 21. juli, 2017

Benjamin Deniston: Vi har et par vigtige afsnit til jer i dag, inklusive annonceringen af en nødmobilisering, der i dag lanceres af LaRouchePAC, med et krav om forebyggende handlinger, der er nødvendige for at standse et nyt finanskollaps – et kollaps, der er værre end krisen i 2008. Det kommer vi til.

Vi vil også afspille en video med en appel fra fr. Helga Zepp-LaRouche, der taler direkte til det amerikanske folk; med en opfordring til, at det amerikanske folk rejser sig og forsvarer præsident Trump, især med hans løfter om at genopbygge den amerikanske økonomi gennem at vedtage Glass-Steagall og satse på det Amerikanske Økonomiske System. Videoen kommer lige om lidt.

Vi vil afslutte med nogle rapporter direkte fra gaden om LaRouche Politiske Aktionskomite (LPAC) i hele landet. Så bliv her på kanalen, for dette får du med sikkerhed ikke i medierne i dag, og som er en ægte aflæsning af, hvad det faktisk almindelige, patriotiske, amerikanske folk ønsker; hvad de

tænker nu, og hvad de ønsker at gøre.

Men før vi kommer til disse to sidstnævnte afsnit, har vi i dag en meddelelse om, at LaRouchePAC udsteder en nødmobilisering og kræver, at de relevante regeringer griber til forebyggende handlinger for at standse et nyt kollaps af det transatlantiske finanssystem. I løbet af de seneste 24 timer har både Lyndon og Helga LaRouche krævet denne nødmobilisering; der skal føres både i USA og i nationerne i hele Europa for at kræve, og gennemtvinge og forlange, at de relevante regeringer – inklusive præsident Trump – griber til de nødvendige, forebyggende handlinger for at reorganisere finanssystemet og reorganisere det økonomiske system. Og at gøre dette, før den nye sammenbrudskrise rammer. Alle, der følger os her på LaRouchePAC, ved, at de forebyggende handlinger, der må foretages omgående, er absolut krystalklare. Vi har LaRouches økonomiske genrejsningsprogram, Fire Love, der begynder med vedtagelse af Glass-Steagall som blot det første, indledende skridt.

Før vi kommer nærmere ind på dette, vil vi belyse den kendsgerning, at der er nye diskussioner og nye bekymringer om mange mulige udløserpunkter for denne nye finanskrise. Vi har f.eks. nye udviklinger i den såkaldte italienske bankkrise; der faktisk ikke er begrænset til Italien, men det er, hvad man diskuterer. I de seneste par dage har diverse finanseksperter advaret om, at 16 ud af 19 italienske banker – det er 85 % af bankerne i Italien, 16 ud af 19 – i øjeblikket ikke kan leve op til de europæiske standarder mht. misligholdte lån (Non-performing Loans; NPL)[1]. Det rapporteres, at disse banker skal rejse \$32 milliard for at leve op til EU-standarder. Denne helt nye udvikling kommer i sammenhæng med en igangværende krise i eurozonen. For eksempel har Marco Zanni, både i sine egne interviews med andre publikationer og i interviews med LaRouchePAC, advaret om, at vi nu har kurs mod en ny bankkrise. Han har udtalt sig offentligt imod dette og har meget nøje overvåget situationen

med de italienske banker og eurozone-banekerne. Under diskussionen i morges med fr. Helga Zepp-LaRouche, kom hun med en meget klar pointe. Hun sagde: »Hvis der er amerikanere, der tror, at dette er et italiensk spørgsmål, eller dette er et europæisk spørgsmål, så må I hellere tro om igen og indse, hvad situationen er.« Det er almindeligt kendt, at amerikanske banker har en derivateksponering på over \$2 billioner over for europæiske banker. Det er ikke noget nyt; vi så det i 2007, 2008, 2009. Det transatlantiske banksystem er så indbyrdes sammenflettet og afhængigt, at en nedsmeltning i en hvilken som helst af disse regioner let kan sende hele systemet til tælling.

Det er den situation, vi ser på i Europa. I USA er der signaler over det hele. For eksempel situationen i Texas, hvor, den 11. juli, *Houston Chronicle* rapporterede, at selskabers misligholdelse af lån i hele staten Texas i dag allerede er højere, end den var under krisen i 2008-2009. Så selv om vi angiveligt ikke er i en krise – det er, hvad man fortæller os – så er graden af selskabers misligholdelse allerede højere i Texas i dag, end den var under krisens højdepunkt, da den sidst voksede frem. Dette omfatter visse helt enestående situationer. For eksempel, en situation, der beskrives som »uhørt«, en begivenhed uden fortilfælde; og det var sammenbruddet af en Houston-baseret, privat kapitalfond ved navn EnerVest, Limited, der vurderedes til \$2 milliard. Men, efter dens kollaps, vurderedes den helt ned til nul. Før denne begivenhed ville typiske tab fra denne form for situation, hvor en privat kapitalfond går ned, ende med et tab på 25 %. Her har vi tab på 100 %. Dette bliver åbenlyst indrømmet som en begivenhed uden fortilfælde. *Wall Street Journal* interviewede under sin dækning af det eksperter, der advarede, »Flere andre energi-fokuserede fonde er i fare for en lignende situation«.

Ud over denne specifikke situation i Texas er det velkendt, at graden af selskabers misligholdelse i hele landet allerede var

i støt stigning i hele 2016 og fortsættende i 2017. Der er endnu en situation omkring restancer i billån, der nu er på et niveau, der kan sammenlignes med restancerne i ejendoms lån i 2006, umiddelbart inden kollapset af boblen i ejendoms lån. Jeg håber, vore seere er klar over, at billån er blevet brugt til en lignende virkning med at skabe værdipapirer og andre bjerge af svindellån på basis af disse oprindelige lån. Man er bekymret for, at restancerne på billånene på samme måde kunne udløse en krise.

Og så har vi selvfølgelig den igangværende saga om de uophørlige bailouts med politikken for kvantitativ lempelse. I Europa sender enhver blot antydning eller diskussion om, at den Europæiske Centralbank skal nedskære deres QE – kvantitativ lempelse – bailout-program omgående markederne ud i uro. Så her otte, ni år inde i dette fortsatte bailout-program, sender den blotte nævnelse af at nedskære dette en lille smule markederne ud i krise; for blot at give jer en fornemmelse af, hvor følsom situationen er dér.

Vi bringer disse punkter frem, fordi de blot er nogle mulige punkter, der kunne udløse denne krise. Jeg vil gerne understrege, at Helga Zepp-LaRouche her til morgen specifikt satte fokus på den italienske banksituation som et kritisk område, man skulle overvåge. Men dette er blot mulige udløserpunkter; ikke ét af dem er i sig selv årsagen. Ethvert af disse punkter kunne gå af, de kunne udløse nedsmeltingen; eller, det kunne blive noget helt andet. Som vi drøftede det med Lyndon og Helga LaRouche, så er årsagen den samme, systemiske fallit i hele det transatlantiske system, der stod bag krisen i 2008, og som ikke blev løst på nogen som helst måde af bailout. Helga understregede her til morgen, at, ikke alene løste bailout ingenting; det førte faktisk systemet over i en fremgangsmåde med reel, accelereret udplyndring af befolkningen i USA og Europa. Udplyndring af det amerikanske og europæiske folk i et desperat forsøg på at opretholde og fortsætte denne boble. Vi har nu nået et nyt vendepunkt i

denne krise.

Vi kunne nævne mange ting om dette, men blot et par udviklinger, der er sket i de seneste dage: Nye rapporter om de ødelæggende virkninger af nedskæringer af pensioner, som et resultat af Obamas politikker. Vi har især et tilfælde med Multi-employer Pension Fund Reform Act[2], som Obama underskrev og satte i kraft i 2014; hvilket angiveligt skulle have været et forsøg på at redde mange pensioner fra at gå ned, til trods for, at disse pensioner angiveligt skulle være garanteret til de mennesker, der indbetalte til dem og havde tjent dem. Vi hører nu, at nedskæringer på op til 63 % af disse pensioner er blevet annonceret over for medlemmerne af Cleveland Stålarbejdere Lokal 17. Dette er blot ét eksempel, og det første eksempel, på, hvad der kunne blive en hel bølge af massive nedskæringer af pensioner for denne form for arbejdere, som et resultat af disse politikker fra Obama-æraen. Det er sikkert overflødig at sige det, men det er altså en massiv nedskæring; man tager folk, der har planlagt en anstændig middelklasse pensionisttilværelse, og nu kastes de ud under fattigdomsgrænsen. Dette truer med hjemløshed for mange af disse mennesker.

Det er blot ét eksempel. Mere generelt er det også blevet annonceret, at 33 forskellige stater i hele nationen nu rapporterer om nedgang i deres forudsete indtægter. Hvilket betyder, at vi må være forberedt på fornyet diskussion om nedskæringspolitik i hele landet i diverse stater, som respons hertil. Og, som vore seere er udmærket klar over, så har vi selvfølgelig det igangværende, fysiske sammenbrud af USA; hvilket er et absolut indbyrdes forbundet og indbyrdes afhængigt spørgsmål. Den basale, nødvendige finansiering for blot en minimal, basal vedligeholdelse af vore infrastruktursystemer – de systemer, der holder vores økonomi i gang, der holder folk i live – er blevet nægtet; er blevet fjernet under dette sindssyge, Wall Street-kørte, spekulative system.

Pointen er, at dette system er mere råddent, end det var i 2008. Ethvert af det amerikanske folks fysiske vilkår er værre, end det var i 2008, som et resultat af Bush' og Obamas politik. Vi er nu ved et punkt, hvor boblen igen er rede til at bryde; der er mange mulige udløsere. Som respons til denne situation har Lyndon og Helga LaRouche understreget, at vi må kræve forebyggende handling. Vi kan ikke vente på, at krisen rammer og så respondere i sammenhæng med et krisescenarie. De relevante regeringer må gå ind og intervenere og forhindre et sammenbrud med LaRouches Fire Love-programmet. Hvis vi venter på et kaotisk kollaps, kunne det være for sent.

LaRouches Fire Love-program er ganske enkelt, det er meget klart. Man kan finde mere information på LaRouchePAC-websiden. Programmet begynder med 1) Glass-Steagall; en anerkendt, kraftigt støttet handling for at omstrukturere banksystemet ved at rejse en brandmur mellem legitim, standard, kommerciel bankpraksis og så de mere spekulative hasardspilspraksisser af den type, der praktiseres af investeringsbanker og Wall Street. Simplet hen adskille dem; det er alt, man behøver gøre som første skridt.

Hr. LaRouches trin 2 er at komme ind med et statsligt banksystem i Hamiltons tradition. Skab en ny nationalbank, der kan udstede kredit til disse kommercielle banker og andre banker til at finansiere et finanssystem, der er frit og uafhængigt af Wall Street, City of London og disse internationale finansoligarker. Det er, hvad vor nation har gjort på forskellige tidspunkter i hele vores historie; det er en politik, der er rodfæstet i den Amerikanske Forfatning og vor nations grundlæggelse, for at have statslig, national kontrol over det monetære system, over vores kreditpolitik. For at sikre, at vi kan kontrollere, hvordan vi bruger vores penge, hvorhen vi dirigerer vores kredit, og at vi ikke er prisgivet Wall Streets eller et internationalt finanskartels luner.

Men det bringer os frem til punkt 3, som virkelig er afgørende

for hr. LaRouches enestående indsigt i realøkonomisk vækst og genrejsning; og det er at sikre, at vi ikke blot skaber kredit til jobs som sådan, men at kreditten må gå til produktive jobs, der øger arbejdskraftens fysiske produktivitet; der øger den fysiske nettoproduktion af de varer, der er nødvendige for at det amerikanske folk kan opretholde samfundet. Der må være en forståelse og en prioritering af kreditudstedelse til ting, der med garanti har denne fysiske væksteffekt, der vil skabe en anti-entropisk forøgelse af vækst i den amerikanske økonomi. En fremtrædende komponent i dette er infrastruktur; en genopbygning af infrastrukturen; opbygning af en ny infrastrukturplatform for vores land, på et højere niveau. Det er denne form for fysiske investeringer, der behøves. Som et nationalt, højhastigheds-jernbanenet, der helt vil forandre transport i hele landet. Nye vandsystemer, nye energisystemer; sådanne ting.

Det 4. punkt i LaRouches Fire Love er et forceret program for termonuklear fusionskraft; og dens anvendelse til at støtte en ny rummission, med videnskab som drivkraft, for udvikling af Månen og udvidelse af menneskehedens snarlige aktivitet i Solsystemet. Og igen; dette er rodfæstet i hr. LaRouches erkendelse af, at dette er en form for investeringer, der ikke bare koster penge. Men de fremmer og fremtvinger faktisk den form for teknologiske og videnskabelige revolutioner, der rykker hele samfundet opad. Apolloprogrammet, det forcerede Måneprogram, betalte mange gange den oprindelige investering tilbage gennem effekterne af de nye teknologier, der blev udviklet til denne mission, og som dernæst blev benyttet i hele økonomien. Det er basal, økonomisk vækst; og hele denne pakke er nødvendig, som et hele, som en totalitet, for at komme ud af denne krise.

Det er, hvad hr. LaRouche har sagt siden før nedsmeltningen i 2007-2008; og nu siger han det igen. Tiden er nu inde til, at folk lytter og griber til handling omgående, og ikke venter på, at dette her skal ske igen.

Vi ved alle – vi har diskuteret det– at præsident Trump viser en åbenhed over for at satse på dette program. Han har åbent udtalt sin støtte til Glass-Steagall. Han har åbent diskuteret det Amerikanske System for politisk økonomi; noget, der sandsynligvis ikke er blevet omtalt af nogen præsident i godt og vel 100 år. Spørgsmålet er sandsynligvis, om der overhovedet har været en præsident i dette tidsrum, der forstod, hvad det ville sige; vi skal nok tilbage til Franklin Roosevelt. Men Trump har lagt disse ting på bordet; han har opfordret til at støtte disse politikker. Men, det amerikanske folk må indse, at dette er en kamp. Han går op imod Wall Street; han går op imod City of London; han går op imod det britiske establishment med denne politik. Han har brug for den nødvendige støtte til at sikre, at han rent faktisk kan bringe dette program til at bære frugt.

Og vi er nu kommet til en særlig videotale, som Helga Zepp-LaRouche optog tidligere på ugen som en direkte appel til det amerikanske folk om ikke blot at læne sig tilbage og klage eller håbe. Men derimod at gribe til omgående handling for at sikre, at vores præsident har støtten til disse særlige spørgsmål og har mulighed for at gennemføre sit økonomiske revolutionsprogram. Det er ikke nogen let kamp; det er ikke en kamp, hvor hverken det ene eller andet udfald er garanteret. Lige nu er det en kamp, hvor udfaldet er åbent. Så vi afspiller nu Helga Zepp-LaRouches bemærkninger for jer.

(Se: Helga Zepp-LaRouches videotale, med dansk oversættelse: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=20761>)

Her følger resten af webcastet i engelsk udskrift:

DENISTON: So I think that was a very clear and appropriate message, and I think that transitions us directly to our concluding brief segment on the show today; which is the

response

that we're getting from the American people when we take this message to them. As you hopefully know, LaRouche PAC is not a news service; we're not just here providing information. We are

a political action committee; we are active all around the country, online, social networks; but also in the streets around

the nation. What we are getting is a very clear and strong response when the proper leadership – as Helga just displayed

–

is brought to the American people. Despite all of this crazy media bombardment and what Helga referenced in terms of the top-down control of the political parties trying to maintain these different narratives about Trump, about the election, about

Russia, etc., etc. The reality is, the common American person has a very clear and immediate response when the actual issues of

the economic breakdown, the fight against Wall Street, and the need to rebuild the country along the lines of LaRouche's Four Laws are brought to them. When these points are brought to them,

they respond. Democrat, Republican, independent, Green, whatever. There is a unity in the American people that needs to

be mobilized, built upon, and rallied to support Trump on these

specific measures, so he can take on Wall Street; take on the City of London; and preempt this crisis with the entire Four Laws

program. So, with that, we have a very short additional video report we want to bring to you, featuring LaRouche PAC organizer

Kevin Pearl from the Boston, Massachusetts area. He has a report

on the activity and response he's getting from his direct

activity with the American people.

KEVIN PEARL

: Hi. Kevin Pearl with the LaRouche Political Action Committee in Raynham, Massachusetts. I just wanted to give people a quick report of the responses that we've been getting out in the streets over the course of the last week; which is very different from what you might expect from the media reports. The reality is, a huge number of Democrats – particularly blue-collar Democrats – are thrilled to see us out here defending Trump. This is not a Republican-Democratic question. There's a division between those who want to reindustrialize and rebuild the country and are thrilled at the idea of Trump investing \$1 trillion or more in American infrastructure, versus those who are willing to defend the Wall Street financial casino at all costs. People are disgusted by the propaganda that Russia somehow stole the election. Many people sheepishly say, "Frankly, I like Putin. I think he's doing more to stop terrorism than Obama did or Bush did." Many people sheepishly admit that they themselves are Democrats; because they think that only Republicans support the President, because of the media brainwashing. The reality is, Americans want to rebuild the country along the lines of Republicans that think like Lincoln and Eisenhower, and Democrats that think like Franklin Roosevelt and John Kennedy. It's time to cut the partisan crap and do that.

So, that's the sense that we're getting in the streets out here. That's my quick report for today. Keep in touch.

DENISTON: So, as you saw there, that's one taste of what we're getting. We also had similar reports from around the country. I'll just highlight very briefly a fun report we got from the greater New York Manhattan area; where one of our organizers was approached by a somewhat suspicious character who

was asking very probing questions and kind of trying to get under

our skin a little bit. At a certain point, when provoked, she said, "Well actually, I was told to come down here and harass you

guys, because you have some support of Trump as part of your presentation here on our street corner. I was alerted through my

Facebook group that we should go down here and harass you for being Trump supporters." We got into a basic discussion with the

woman; she agreed with us on everything we were talking about. She wants Glass-Steagall, she wants the Four Laws program, she wants to rebuild the country. So, it's another example of how thin this propaganda is that's being put out by the media. What

cuts through it is the economic reality of the situation and the

actions needed. So, if we can mobilize the American people – and that is your job out there as our audience, as our activists,

as our supporters. One leading item we still have is our petition, calling on the Congress to support this activity to rebuild the country. We need to continue to build support around

that; build support for the Four Laws program as a whole.

Again, just to reiterate, we are now launching an emergency campaign to call for preemptive action. There are new signs

that

this system, which has been rotted to the core for many years now, and is only being supported by the looting of the general population; that this system is now coming to the point where it

is ready to blow out again. It could be tomorrow; it could be next week. It's not a mechanical scenario where one particular

event is going to trigger it; it could be any event. The problem

is in the inherent nature of the system itself, not in any of these particular scenarios we cited earlier – although those should be watched as potential triggers.

So, that's our situation now. That's our task before us.

We are happy to bring you this show this week, and we will continue to bring you more information as things develop.

Thank

you for joining us at larouchepac.com.

[1] Et banklån regnes for misligholdt, når der går mere end 90 dage, uden at låneren betaler de aftalte afdrag og renter. Misligholdte lån – NLP'er – kaldes også »dårlige lån«.

[2] Multiemployer Pension Reform Act fra 2014 er en føderal lov, der havde til formål at tillade visse amerikanske pensionsordninger, der har utilstrækkelige midler og dermed risikerer insolvens, at reducere de udbetalinger, de skylder pensions-indbetalerne.

Helga Zepp-LaRouches Appel

til den amerikanske befolkning: Hjælp jeres præsident Trump med at opfylde sine valgløfter og genindføre Glass-Steagall

21. juli, 2017 – Der er nye udviklinger i verden, som de fleste amerikanere virkelig ikke har den fjerneste anelse om, fordi de gængse medier ikke rapporterer om det. Det er, at der meget hurtigt er ved at vokse en ny geometri frem i verden, som præsident Trump relaterer positivt til. For næsten fire år siden indledte Kinas præsident Xi Jinping en politik, som han kaldte den Nye Silkevej. Det, som det rent faktisk er, er – i traditionen efter den asiatiske Silkevej – at opbygge infrastrukturen i planetens indlandsområder i Asien, i Eurasien, i Afrika, i Latinamerika. Denne politik har forandret verden til det bedre. Det er blevet en særdeles attraktiv model, fordi den tilbyder den form for udvikling, der ikke var der før. Derfor er folk i Latinamerika og Afrika meget glade, for de ser for første gang håb og muligheden for at overvinde fattigdom for altid.

Præsident Trump har etableret en meget god relation med præsident Xi Jinping. Lige siden mødet på Mar-a-Lago i Florida i april, er de to kommet virkelig godt ud af det med hinanden. Der er en meget god kemi mellem dem, og dette møde fungerer virkelig godt. Som et resultat sendte præsident Trump en repræsentation på meget højt niveau til Bælte & Vej Forum, som var et topmøde om dette nye initiativ, og som omfattede 110 nationer. USA blev repræsenteret af Matt Pottinger. I mellemtiden har de indgået mange positive aftaler –

investeringsaftaler – især om eksport og import mellem USA og Kina.

Mødet mellem præsident Trump og præsident Putin fra Rusland i forbindelse med G20-topmødet i Hamborg var ligeledes meget positivt. På trods af forsøgene på at forhindre denne form for samarbejde, så indgik de en aftale om en våbenstilstand i Syrien og bragte håb om en afslutning på denne forfærdelige krig i dette land; og de-konfliktionen mellem de to militærstyrker fungerer.

På en anden front, nemlig Nordkorea, har den nye præsident Moon for Sydkorea ligeledes tilbudt direkte samarbejde mellem de to landes militær og diskussioner med Nordkorea. Dette støttes af Kina. Så med præsident Trumps nye, strategiske politik og forbedringen i relationerne mellem USA og Kina, og mellem USA og Rusland, befinder vi os potentielt i en helt ny geometri. Hvis præsidenterne for de tre mest magtfulde lande på denne planet – USA, Kina og Rusland – kan arbejde sammen om at løse problemerne i brændpunkterne, men også mere generelt etablere fuldstændig nye relationer og gå tilbage til en ny detente og afslutning af den Kolde Krig; så er dette så vigtigt for verdensfred og hele menneskehedens levebrød.

Der er dog et stort problem, en Akilleshæl. Det er, at, pga. den enorme kampagne imod Trump, Russia-gate, hele dæmoniseringen af Trump, har det endnu ikke været muligt for ham at opfylde sine valgløfter mht. økonomien. Og USA's økonomi er virkelig i færd med at kollapse; tallene er absolut afslørende. Der er bankerotter, og vi står på randen af at få endnu et kollaps som i 2008; men denne gang langt, langt større, for alle tallene er langt værre. Infrastrukturen kolliderer. I New York har man i øjeblikket »Helvedessommeren«, med brand i tog og folk i panik; dette er simpelt hen en fuldstændig uholdbar situation. Det er derfor ekstremt presserende nødvendigt, at præsident Trump bliver støttet i opfyldelsen af sine valgløfter om at investere *mindst* \$1 billion i den amerikanske infrastruktur. Han har modtaget

tilbud fra Kina, der tilbyder at investere \$60 milliard i amerikanske statsobligationer, som Kina ejer, i infrastruktur i USA. Der er andre tilbud om sådanne investeringer.

Problemet er, at der netop nu foregår en stor kamp. Demokraterne, der står bag Russia-gate, vil ikke tage ansvaret for årsagerne til, at de tabte valget; men det var politikken med globalisering, der gjorde de rige rigere og flertallet af befolkningen fattigere, og så selvfølgelig disse interventionskrige, der skaber ødelæggelse over hele planeten. Og Demokraterne vil ikke tage ansvaret for dette, og de vil ikke slippe Russia-gate. Men også de neokonservative i det Republikanske Parti forsøger at forhindre Trump i at forbedre relationerne med Rusland og med Kina; og i særdeleshed i at gennemføre nye love for Wall Street.

Men, dette er den afgørende ting. Trump må opfylde sit valgløfte om at gennemføre Glass-Steagall og gå tilbage til det Amerikanske Økonomiske System, som han har nævnt i flere taler; at han ønsker at gå tilbage til Alexander Hamiltons, Henry Clays, Abraham Lincolns og Henry C. Careys politik og gennemføre Glass-Steagall. Men han kan ikke gøre det alene. Han er involveret i så mange kampe, at han har brug for jer. Jeg appellerer til jer; støt jeres præsident på dette tidspunkt i hans kamp. Vi befinder os på en enorm, historisk korsvej; vi kan rent faktisk bevæge verden ind i sikkerhed og forsøge at overvinde faren for termonuklear krig og civilisationens udslettelse, for altid. Jeg sagde for flere måneder siden, at, hvis præsident Trump lykkes med at forbedre relationerne med Rusland og Kina, kan han blive én af de største præsidenter i amerikansk historie. Det er fortsat min absolutte overbevisning; men han kan ikke gøre det alene.

Tillad mig derfor, fra udlandet, at appellere til jer som amerikanske patrioter. Hjælp præsident Trump med aktivt at opfylde sine løfter.

Dette Prometheus-øjeblik

Leder fra LaRouche PAC, 20. juli, 2017 – Topmødet mellem Trump og Putin følges nu op af yderligere våbenstilstande i Syrien, som optakt til, som præsident Trump har sagt, en våbenstilstand i hele landet – således, at det snart kun vil være skuddene mod terroristerne, der løsnes i Syrien, indtil de er overvundet. Samtidig har USA's Udenrigsministerium og Ruslands Udenrigsministerium indledt to langsigtede, strategiske dialoger. Desuden bliver udvekslingen af nye ambassadører mellem Washington og Moskva fremskyndet, som de to præsidenter aftalte den 7. juli.

Men samtidig tromler en ukontrolleret, ude-af-kontrol global finansiel-økonomisk krise fremad, mod kaos og katastrofe. Italien konfronteres af deadlines for bankerot, og med deadlines for valg, der kunne optrælle hele eurosystemet, og sammen med det, hele det globale system. Sammenbrud i transport intensiveres og spredes i New York City, som, hvis det ikke imødegås med en overordnet plan for opgradering, vil spidse til på Labor Day (4. september), hvor passagertrafikken normalt stiger betydeligt. Og, som Diane Sare, under LaRouche PAC Policy Committee-webcastet mandag, 17. juli, påpegede, så er en infrastrukturkatastrofe i New York City en national og international katastrofe, og ikke en lokal affære.

Præsident Trump er under kraftig beskyldning fra løgnene omkring »Russia-gate«, men han kæmper imod med kampgejst.

Freelancejournalisten Finian Cunningham skrev i RT for to dage siden, »Det er åbenbart, at Trump er lammet af den giftige atmosfære af russofobi i Washington«. Men, selv om Trump-administrationen er under angreb, så er den tydeligvis ikke »lammet«. Det er Demokraterne, der er lammet pga. Russia-gate.

De fleste Demokrater får ikke lov at gøre noget som helst på vegne af deres vælgeres interesser, der er et spørgsmål om liv eller død; det eneste, de må, er at rende rundt og råbe op om vrøvl om Rusland!

Men alt taget i betragtning, så, som Helga Zepp-LaRouche har påpeget, går den mest presserende del af præsidentens dagsorden – nemlig om de venskabelige relationer med Rusland og Kina, som kræves for at forhindre atomkrig og fremme samarbejdet om Silkevejen – på afgørende vis fremad. Men, den anden del af dagsordenen: Glass-Steagall, storstilet infrastrukturudvikling, og Lyndon LaRouches Fire Love – denne vitale del af dagsordenen er gået i stå. Derfor det fortsatte, ja, faktisk fremskyndede, styrt ud over klippekanten, med finansielt og økonomisk kollaps.

Af denne årsag fortsætter de hjerteskrærende »dødsfald som følge af fortvivlelse« hos vore amerikanske medborgere, og som blev udløst som en lavine af George W. Bush' og Obamas administrationers politikker, tilsyneladende stadig med at vokse i dag. Med flere end 90 dødsfald om dagen pga. narkooverdosis alene, er disse narkooverdoser nu, utroligt nok, blevet den førende årsag til dødsfald blandt amerikanere under 50 år. Dødsfald som følge af alkoholisme kunne endda overgå disse tal – alt imens tilfælde af decideret selvmord ikke kommer langt bagefter. Hvilket utroligt blodbad i fremtiden!

Og hvad siger vi så?

Vi siger, at spørgsmålet ikke handler om, hvad præsidenten har gjort. Spørgsmålet er derimod, hvad DU har gjort – i ånden fra Helga Zepp-LaRouches telefonkonference med aktivister i hele landet sidste søndag, 16. juli. Husk, hvad Lyndon LaRouche gjorde sammen med Reagan-administrationen i sidste århundrede. Hvad har du gjort for at skabe en bevægelse, der ikke lader sig standse, af mennesker, der forstår Lyndon LaRouches Fire Love og den presserende, dødelige nødvendighed af disse loves

gennemførelse, og som disse mennesker nu kæmper for at få vedtaget?

Helga siger, at vi må skabe en mobilisering for kampen mod Wall Street, der forsøger at forhindre Glass-Steagall og de Fire Love. Vi står over for det samme i Europa, hvor Det britiske Imperium og dets allierede forsøger at standse den Eurasiske Landbro – en del af Verdenslandbroen – og det Nye Paradigme; de forsøger med alle midler at lægge det på is.

Vi må opfordre befolkningen til at træde frem – præsident Trump kan ikke gøre det alene. Han kæmper mod enorme odds – og hele formålet med »Russia-gate« er at forhindre ham i at opfylde sine valgløfter.

Vi må kæmpe for de \$4,5 billioner, der behøves til infrastruktur, ifølge det Amerikanske Civilingeniørselskab, eller endnu bedre, for de \$8 billioner, som er det skøn, der kommer fra China Investment Corporation. Hvis der udbryder kaos og panik i New York efter Labor Day eller tidligere, kunne ukontrollabelt kaos producere en uigenkaldelig katastrofe, endda en national katastrofe, eller værre endnu.

»Wall Street ER problemet«, sagde Lyndon LaRouche på dette tidspunkt i diskussionen. Senere tilføjede han, »Dette er et hovedspørgsmål, der må skubbes helt op til toppen, og som må gennemføres for at forhindre denne fare for økonomien som helhed.«

Helga fortsatte: »Vi må have en national og international hastemobilisering. Når vi først har et kaotisk sammenbrud, kan alt ske. Vi sidder lige nu helt ude på kanten. De, der ikke går ind for Glass-Steagall, er kriminelle.«

Lyndon LaRouche tilføjede: »Vi må tvinge det igennem i vid udstrækning og få det gjort. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan få reel handling.«

Lyndon LaRouche afsluttede diskussionen: »Jeg mener, vi

sandsynligvis kan få noget i gang. Det er bestemt nødvendigt at tænke på at gøre det, og at handle på det.«

*Foto: Præsidenterne Putin og Trump. 6. juli, 2017.
(en.kremlin.ru)*

EIR: Ny, værre bankkrise ved årets udgang?

Følgende artikel forekommer som en lederartikel i seneste nummer af Executive Intelligence Review:

EIR, 13. juli, 2017 – Marco Zanni, uafhængigt medlem af Europaparlamentet fra Italien, blev i går interviewet af det anti-etablisement, USA-baserede website, *Rogue Money*, af sitets stifter »V, Guerilla-økonomen«, sammen med *EIR's* Harley Schlanger. Zanni fokuserede på to punkter: EU-bankernes og EU-økonomiernes overordnede svaghed, der kræver bankreform, med begyndelse i en Glass/Steagall-bankopdeling, og betydningen af den amerikanske præsident Trumps G20-topmøde med den russiske præsident Vladimir Putin.

Med hensyn til EU og euroen, gennemgik Zanni Italiens kollapsende økonomi for at belyse det overordnede problem. Han sagde, det er ukorrekt at tale om økonomisk genrejsning i Eurozonen – man kan ikke stole på de erklæringer, der kommer fra den Europæiske Kommission eller den Europæiske Centralbank (ECB). Alt imens ECB's udpumpning af likviditet midlertidigt kan have reddet nogle store banker fra fallit, så skete det på bekostning af realøkonomien samtidig med, at det ikke gjorde noget som helst for at adressere de systemiske problemer i Europas For-store-til-at-lade-gå-ned-banker ('TBTF-banker').

I Italien og Spanien er den reelle arbejdsløshedsrate 20 %, og realindkomsten er på 1999-niveau. Den nylige bail-out/bail-in (hhv. 'statslig bankredning' og 'ekspropriering af visse typer bankindsud', -red.) af to venetianske banker og Monte dei Paschi-banken viser den svindelagtige natur af ECB's politik og belyste den kendsgerning, at mange banker ligger inde med uerholdelige niveauer af gæld i form af insolvente lån og derivatobligationer. Der er en voksende vrede i befolkningen mod den Europæiske Kommission og ECB, såvel som også mod den italienske regering for at bøje sig for dem.

Zanni sagde, at der er tiltag i Europaparlamentet, og især i det italienske parlament, i retning af at vedtage en politik for bankreform, som omfatter en Glass/Steagall-bankopdeling, og som hans gruppe støtter. Hvis dette imidlertid ikke sker, forudsiger han en ny, mere alvorlig bankkrise ved udgangen af dette år eller i begyndelsen af 2018 og siger, at dette kunne føre til en italiensk exit af euroen.

Forespurgt om sit syn på Putin/Trump-mødet sagde Zanni, at han har fulgt Putin »med stor interesse«. Han har et »meget positivt syn« på Trump/Putin-mødet. »Det er ikke hele Europa, der er imod Trump, som medierne prøver at få det til at lyde.« Han sagde, at Europa har brug for stærke, økonomiske relationer med Rusland og Kina, og Trump handler i denne retning. Der er nu en stor mulighed for at skabe samarbejde mellem Europa og Rusland, med Trump som drivkraft, og for at forlænge dette også til Asien.

Zanni sluttede med at sige, at Europa må have fungerende, suveræne stater, i modsat fald vil det mislykkes.

Interviewet[1] vil blive opslået i morgen. *Rogue Money*-websitet følges stærkt af anti-etablissement-netværk, og dets interviews udlægges ofte af andre. Det har et ugentligt, 20 minutter langt interview med Schlanger og opslår hyppigt materiale fra LaRouchePAC, med links til siden.

[1]

<http://www.roguemoney.net/2017/07/13/exclusive-interview-with-marco-zanni-and-harley-schlanger/>

<https://www.youtube.com/watch?v=msiF-NVuJGE>

(35 minutter).

Det behøver ikke være en »Helvedessommer«

Leder fra LaRouche PAC, 19. juli, 2017 – Det kaos og den panik, som kollapset i New York Citys infrastruktur fremkalder – den fremstormende »Helvedessommer«, som newyorkere er blevet lovet, og som nu er kommet – er et meget reelt, dagligt mareridt for områdets indbyggere. Brand i undergrundsbanen; lukkede broer og timelangt trafik kaos; lange forsinkelser på proppede, kvælende tog, hvor der rapporteres om mange tilfælde af panikanfald hos trafikanterne; ingen pålidelig måde, hvorpå man kan komme sikkert på arbejde eller i skole.

Men, New Yorks mareridt er også et mikrokosmos af det, hele den transatlantiske sektor konfronteres med, med mindre USA og de europæiske nationer omgående begraver Wall Street og City of London og tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ – sådan, som Lyndon LaRouche, som den eneste, amerikanske statsmand, utrætteligt har argumenteret for.

Vi nærmer os regnskabsårets afslutning ved udgangen af tredje kvartal, og perioden september-oktober har, rent historisk, været en periode for ekstrem ustabilitet, bankerot og kriser i

finanssystemet, advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Et umiddelbart sammenbrud i hele det transatlantiske banksystem hænger over vore hoveder som et Damoklessværd, med en \$1,5 milliard stor derivatboble, der umuligt kan opretholdes, selv ikke, hvis Social Security (basal folkepension, sygedagpenge o. lign., iflg. lov af 1935, -red.), Medicare (offentlig sygesikring til borgere over 65 år, -red.) og Medicaid (sygesikring til den fattigste del af befolkningen, -red.), alle blev udslettet tre gange – hvilket synes at være mange af vore kongresmedlemmers og senatorers synspunkt.

Trump-administrationen har, til trods for sit fremragende arbejde med at gå op imod britisk geopolitik og genetablere arbejdsrelationer med Kina og Rusland, ikke leveret varen mht. sine løfter om at vedtage Glass-Steagall og genopbygge Amerikas infrastruktur. Finansminister Steve Mnuchin – bankernes dreng, om nogen – er stadig i regeringen. Det er ren dårskab at foregive, at vi på en eller anden måde kan fortsætte på bedste beskub, uden at investere i infrastruktur, der er 50, 75 og 100 år gammel. Hvis vi ikke erstatter det, vil det smuldre, hvad enten vi synes om det eller ej, og måske, når vi mindst forventer det. Det er én af de ting, vi kan lære af New Yorks »Helvedessommer«.

Men, det behøver ikke være sådan: løsningen ligger, i bogstavelig forstand, lige foran os i dag, i Washington, D.C. I dag finder mødet sted mellem kinesiske og amerikanske myndigheder i den Omfattende Økonomiske Dialog mellem de to nationer, der blev oprettet på mødet mellem Trump og Xi Jinping på Mar-a-Lago. Kineserne har gentagent tilbudt USA at gå med i Bælte & Vej Initiativet: USA kunne både deltage i globale infrastrukturprojekter i andre lande, og også få presserende nødvendig hjælp til at genopbygge vores egen, smuldrende infrastruktur herhjemme. Hvad venter vi på?

Denne fremgangsmåde bringer Kina til de mest ødelagte hjørner af planeten, med ubestridelig succes. Afrika begynder at se fremskridt i fattigdomsreduktion, for første gang i årtier,

for ikke at sige århundreder – med kinesisk hjælp. Kina tilbyder sin »visdom« og ligeledes sit Bælte & Vej Initiativ for at være med til at løse de mange kriser i Mellemøsten.

Med en omskrivning af præsident Xis ord, så eksisterer der intet, der hedder »uafhjælpelig fattigdom«, eller uafhjælperlige krige, for den sags skyld. De kan begge overvindes, med de rette politikker.

At bygge et politisk bål under bagdelene af Kongressen og deres vælgere vil forbedre deres forståelse af disse nødvendige politikker. Og at øve indflydelse gennem de fremskridt, vi er ved at opnå i den internationale situation, kan være med til at gennemtvinge de nødvendige politikker i USA.

Foto: Myldretid på New Yorks undergrundsbane, L-toget, der betjener bydelene Manhattan og Brooklyn.

En genrejsning af amerikansk produktion og Det almene Vel afhænger af en genrejsning af Det amerikanske System

Leder fra LaRouche PAC, 18. juli, 2017 – Udviklingerne i USA i dag er et yderligere bevis på, at præsident Donald Trumps planer om at genopbygge den amerikanske økonomi og vende kollapset i den amerikanske levestandard, alt imens hensigten er god, umuligt vil kunne realiseres uden at løse det

fremstormende kollaps af det vestlige finanssystem. En genrejsning vil ikke være mulig uden skabelsen af en moderne udgave af kreditsystemet i Hamiltons tradition, for at skabe den massive mængde kredit, der behøves for blot at rokke den sårede kolos, som er den amerikanske økonomi. Det Amerikanske Civilingeniørselskab skønner, at der behøves tæt ved \$5 billioner hen over de næste otte år for blot at genoprette den forfaldne infrastruktur til en anstændig standard, alt imens Kinas Investeringselskab, en statslig investeringsfond, der ønsker at investere milliarder i USA (hvis de nødvendige, finansielle strukturer kan skabes), skønner, at investeringsunderskuddet er \$8 billioner.

Hvor efterlader det så Trumps forslag om en \$1 billion stor infrastrukturfond? Eller, for den sags skyld, hvor skal kreditten til at fikse det ødelagte, amerikanske sundhedssystem komme fra, eller til at genoprette vore nedgraderede varefremstillingskapaciteter, eller vores forskning og udvikling inden for fremskudte områder, såsom kernefusionskraft og udforskning af rummet?

Trump har udråbt mandag til at være »Made in Amerika Day«, Fremstillet i USA-dag, hvor han i Det Hvide Hus vil ære førende producenter og lover at genoprette Amerikas tidligere varefremstillingseksport. Men, han nævnte ikke noget om sit løfte om at genindføre Glass-Steagall for at gøre en ende på hasardspilskasinoet på Wall Street, der nu har opbygget en derivatpulje af værdiløse spekulationspapirer, der er næsten dobbelt så stor, som den, der førte til krakket i 2008. Uden dette første skridt med Glass-Steagall for at muliggøre en statsdirigeret kreditpolitik, vil de øvrige forholdsregler, som Trump har nævnt – fjernelse af regler og afslutning af handlepolitikker, der ikke er fair – end ikke tilnærmelsesvis kunne begynde at vende sammenbruddet.

Eller, lad os se på fiaskoen med sundhedssystemet. Det seneste forsøg for at ophæve Obamacare-katastrofen og erstatte den med noget, der er lige så dårligt, er faldet fra hinanden, idet

hverken Republikanere eller Demokrater kunne udholde lugten. Trump responderede, at Obamacare nu ville kollapse på egen hånd, og at dette kunne åbne for muligheden for at arbejde sammen med Demokrater for at skabe en brugbar løsning.

Men, der findes ingen brugbar løsning, så længe, det er Wall Street, der kører sundhedssystemet gennem de forsikringskonglomerater, der udelukkende drives ud fra en maksimering af aktieindehavernes værdi med det formål at udtrække rigdom af systemet. Her er problemet igen manglen på kredit, der kan adressere kollapset i sundhedssystemets tjenesteydelser – det er ikke et forsikringsproblem, men et sammenbrud i det fysiske system for tjenesteydelser.

Én af de Republikanske senatorer, der vendte sig imod GOP-planen i dag, Jerry Moran, er fra Kansas, en stat, hvor årene med nedskæringer inden for sundhedsvæsenet har efterladt statens landdistrikter med bogstavelig talt ingen adgang til akut lægebehandling, som det også er tilfældet i mange af de indre byområder i det engang så blomstrende, industrielle hjerteland. Hill-Burton-politikken, som blev initieret af Franklin Roosevelt, adresserede ikke forsikring, men levering af ydelserne. Alle borgere havde ved lov adgang til hospitaler og lægefagligt personale op til en given standard – hvis den private sektor leverede dette til et lokalsamfund, så fint nok, men hvis ikke, var det pålagt de lokale og nationale regeringer at gøre det. Det er denne fysiske virkelighed, der må adresseres, og som udelukkende kun kan adresseres gennem Glass-Steagall og genoplivelsen af et statsligt kreditsystem således, som det skabtes under Det Amerikanske System i Hamiltons tradition. Dette Amerikanske Systems nærdød, især siden mordet på Jack Kennedy, kan og må vendes i de kommende uger og måneder.

Præsidenten har næsten knækket ryggen på Det britiske Imperiums imperieopsplitning af verden i krigsførende magter, ved at indgå partnerskaber med Rusland og Kina for at bekæmpe terrorisme og opbygge verden gennem den Nye Silkevej. Men,

briterne har altid kørt deres imperium ved hjælp af magt over strømmen af kredit, under det »private« banksystem. Deres had til Trump, og deres lancering af den 'farvede revolution', der nu føres for at fjerne eller myrde ham, drives både af hans afvisning af den imperiale opsplittning af verden, men endnu mere af hans trussel om at genindføre Det amerikanske System for statskredit, der vil knuse Wall Streets og City of Londons magt. Alle amerikanere må handle for at gennemføre dette nye paradigme i dette mulighedernes øjeblik. Det vil ikke vare ved.

*Photo: Made in America Product Showcase | July 17, 2017
(Official White House Photo by Evan Walker)*

Afvis de tåber, der promoverer Russia-gate; Det er økonomien, dumme!

Leder fra LaRouche PAC, 17. juli, 2017 – Hvis der er 'forrædere', der forråder USA's overlevelse, ville det være de politikere og medier, der fortsat promoverer et vanvittigt »Russia-gate«-kupforsøg imod præsident Trump for hans politik for samarbejde med Rusland og Kina.

Hvis denne præsidentens strategiske politik for fred ødelægges, vil resultatet blive en spredning af krige og en potentiel krig mellem atommagter. Selv, hvis vi undgår det absolut værste, så er kendsgerningen den, at, i Bush/Obama-æraen med krige for regimeskifte – permanent krig – har USA undergået økonomisk, social og kulturel ødelæggelse. Trump forsøger at afslutte denne katastrofale æra gennem samarbejde med præsidenterne Putin og Xi, og han følger en kurs, der er

klart *succesrig*. Han er desuden fast besluttet på at fortsætte med denne kurs, på trods af, at der skrives »impeachment« (afsættelse ved en rigsretssag), og på trods af trusler fra efterretningstjenesterne og deres britiske efterretningsmentorer.

Men, USA kunne også blive ødelagt af det nu truende finanskrak og økonomiske kollaps, med bobler, samlet set større end dem i 2007, der er i færd med at kollapse. USA's økonomi er i færd med at synke, og det skyldes først og fremmest, at landets forfaldne, økonomiske infrastruktur er ved at falde fra hinanden, med reparationer, der ikke udføres, for slet ikke at tale om udskiftning på et højere, teknologisk niveau.

I denne situation, hvad betyder det da, når visse politiske ledere siger, »Kom ikke her med en alternativ politik for det amerikanske folk; bare 'afsæt' – og retsforfølg! – præsidenten for at mødes med russere!« Dette er en opskrift på kaos.

Det er økonomien, dumme, og tilstanden i den amerikanske økonomi – omkring arbejdsløshed, produktivitet, livskvalitet – forringes hastigt.

Det amerikanske folk må her »overtage« præsident Trumps planer, som man har afsporet, om at »gøre Amerika stort igen«. Det er op til os at overvinde Wall Street-banker, der har skubbet ham ud af førersædet.

»Det Amerikanske Økonomiske System« er, hvad han er fortaler for. Han har ikke gennemført det. Det er, hvad vi har brug for, for at redde denne nation, så vi må få præsidenten til at gennemføre det.

EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, har fastslået dette Amerikanske System i fire, politiske tiltag, der må gennemføres nu, med begyndelse i en genindførelse af Glass/Steagall-loven for at »uddrive vekselererne fra vor civilisations tempel«, som Franklin Roosevelt udtrykte det. Det, vi lærte i Apolloprojektet, må anvendes til at udvide

rumforskning og til fornyelse og genopbygning af Amerikas økonomiske infrastruktur på nye, teknologiske niveauer. Vi må skabe det forcerede program, der aldrig blev skabt, for at opnå målet med at udvikle fusionskraft.

Det Amerikanske System kan få os tilbage til »USA's produktive guldalder«, der begyndte med FDR og sluttede kort tid efter mordet på JFK; og som fremkom gennem den næsten uafbrudte fornyelse af amerikansk, økonomisk infrastruktur på stadigt avancerende niveauer.

Eller, vi kunne stå over for strategisk krise og krig, hvis vi lader økonomien kollapse. Ignorér dem, der promoverer »Russia-gate«; det er, hvad det drejer sig om.

Foto: Et møde mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den amerikanske præsident Donald Trump fandt sted på sidelinjen af G20-topmødet i Berlin, 7. juli, 2017. (en.kremlin.ru)

**Verden er gået ind i et Nyt Paradigme;
vi må gennemføre LaRouches politik for at det kan lykkes**

Leder fra LaRouche PAC, 16. juli, 2017 – I dag talte Helga Zepp-LaRouche om det historiske faseskifte, der finder sted i verden, i retning af det Nye Paradigme, som LaRouche-organisationen har promoveret i de seneste 50 år, og det

ansvar, som denne lille, men afgørende organisation må leve op til for at sikre, at dette nye paradigme, og ikke et globalt, økonomisk sammenbrud og en ny verdenskrig, kommer til at afgøre menneskehedens skæbne. I parafrase lyder hendes budskab som følger:

På den positive side sagde fr. LaRouche ved årets begyndelse, at Donald Trump kunne blive en af de største præsidenter i hele USA's historie, *hvis* det lykkes ham at få USA til at samarbejde med den Nye Silkevej. Dette finder nu sted med Trump, der arbejder tæt sammen med Xi Jinping om at integrere USA i Silkevejsprocessen, en proces, i hvilken LaRouche-organisationen har spillet en afgørende rolle siden 1990'erne. Overvej engang mødet på Mar-a-Lago, det faktum, at Trump sendte en delegation på højt niveau til Bælte & Vej Forum i Maj, samt det faktum, at Trump nu siger, at han kender Xi Jinping temmelig godt, og at de har etableret en meget god relation og er mødtes flere gange – det er en meget solid basis for samarbejde.

Den kendsgerning, at Trump-Putin-mødet i Hamborg i denne måned gik fremragende godt, især konfronteret med et massivt forsøg på et kup imod Trump fra Det britiske Imperiums og dets amerikanske aktivers side; begge præsidenter manøvrerede meget vist og meget godt. Den kendsgerning, at Putin bagefter sagde, at Trump er meget anderledes end det billede, medierne fremstiller af ham, og at dette kan blive grundlaget for en fortsat, stærk relation – dette er fremragende. Forestil jer blot, hvis der havde været en Hillary Clinton i Det Hvide Hus – så ville vi allerede have haft Tredje Verdenskrig.

Så på dette plan gør Trump det virkelig godt – lyt ikke ét sekund til det, de liberale i USA siger; dette er komplet irrelevant, for det, der tæller, er den strategiske situation. Får vi Tredje Verdenskrig, eller ej? Så, hvad så siden, der foregår internt i USA, er relativt sekundært i forhold til den strategiske situation; og her har Trump gjort det fremragende godt.

Overvej det faktum, at Trump blev inviteret af præsident Macron til at være æresgæst i Frankrig – og dette var hans første besøg til udlandet – i anledning af den nationale Bastilledag, og til at spise middag med Macron på en meget fin restaurant på toppen af Eiffeltårnet. Bagefter sagde Macron, at Frankrigs relationer i lige grad er tætte til USA og til Rusland. Dette er meget vigtigt. Hvis man ser på resten af Europa: Østeuropas og Centraleuropas holdning til at deltage i Silkevejen; Italien, Spanien, Portugal går alle i retning af samarbejde med Kina. Macron, der sendte tidligere premierminister Raffarin, en stærk fortaler for samarbejde med Kina, til Bælte & Vej Forum, og nu, Macron, der inviterer Trump på denne måde – dette betyder tydeligvis, at krigskoalitionen mellem Theresa May og Angela Merkel – der mødtes med Obama kort tid efter Trumps valgsejr, netop for dette formål – at det ikke virker.

Det bedste trumfkort, Trump har, er netop disse globale spørgsmål. Dette er ikke en kamp internt i USA. Som Lyndon LaRouche har fremført, siden begyndelsen af Trump-fænomenets fremvækst: Dette er strategisk, dette er internationalt, ikke et strengt nationalt spørgsmål, og denne kamp vil blive vundet, eller tabt, på international skala. Tænk ikke småt, tænk ikke lokalt; det er ikke sådan, historien fungerer på dette tidspunkt.

Når dette er sagt, må man imidlertid også meget klart bemærke, at den store 'Akillleshæl' er Trumps økonomiske politik. Syv måneder inde i sit præsidentskab, har han endnu ikke bedrevet noget, der virkelig understøtter budskabet om, at han mener, hvad han siger, med hensyn til sine valgløfter – Glass-Steagall, det Amerikanske System, økonomisk praksis i Hamiltons tradition, \$1 billion i infrastrukturinvesteringer. Det er sandsynligvis stadigvæk, hvad han har til hensigt at gøre, men det er stadig ikke sket. Og han er stadig omgivet af Wall Street-folk som finansminister Steve Mnuchin – det er helt klart den svage flanke.

Vi befinder os under et Damoklessværd i form af et sammenbrud, værre end i 2008. Der er mange røster ud over LaRouche-organisationen, der advarer om, at alle centralbankernes redskaber er opbrugt; kvantitativ lempelse har blot ført til en forøgelse af spekulanternes profit, på bekostning af den almene befolkning. Svælget mellem rig og fattig vokser til stadighed; selskabernes gæld, statsgælden, alle disse faktorer er meget værre end i 2008. Hvis det her kollapser, har vi omgående kaos. Vi er ikke ude over faren for en trussel mod civilisationens eksistens. NATO-øvelser finder stadig sted tæt på Ruslands grænser, og det er stadig en kilde til fare. Men lige nu er den største fare finanssystemets sammenbrud, der ville føre til omgående kaos.

Hvis man vil have en forsmag på, hvordan det ville se ud, så se engang på sammenbruddet af New Yorks undergrundsbane og anden infrastruktur i New York City, hvor New Yorks guvernør indrømmer, at dette er »Helvedessommeren«. På ingen tid kunne man få et kollaps i infrastrukturen lige så vel, som man kunne få et kollaps af finanssystemet. Tro endelig ikke, at vi er ude over farezonen!

Denne krise vil næsten sikkert udspilles ved slutningen af denne sommer. Denne magtsituation med sine to sider – ud fra standpunktet om Trump som præsident, men med et samtidigt, igangværende kupforsøg mod Trump som præsident, der er styret af briterne. Dette kan ikke vare ved; én af siderne vil vinde.

Vi er fremragende placeret for at kunne vinde, men det kræver en ekstraordinær forpligtelse fra det amerikanske folks side, som denne organisation må påtage sig ansvaret for, med en helt ny opfattelse af sin mission.

Foto: Helga Zepp-LaRouche, juli, 2017.

Mad for Fred og Tanker, og kredit for udvikling

Leder fra LaRouche PAC, 15. juli, 2017 – Under sit todages besøg til Frankrig er præsident Donald Trump fortsat med at opbygge arbejdsrelationer med præsident Xi Jinping fra Kina; med præsident Vladimir Putin fra Rusland; og med andre, fornuftige statsoverhoveder, der er ved at vågne op til det faktum, at menneskehedens fremtid ligger uden for det, af Det britiske Imperium kontrollerede, geopolitiske spil.

Med den franske præsident Emmanuel Macron ved sin side under en fælles pressekonference i går, roste Trump Kinas Xi som »en dygtig mand, [der] elsker Kina«. Han beskrev Ruslands Putin som en person, der »ønsker det, der er godt for Rusland, og jeg ønsker det, der er godt for USA«. Og Trump forsvarede stærkt sit nylige møde med Putin, som han forklarede, allerede havde frembragt vigtige resultater i Syrien: »Jeg mener, i en sag som Syrien, hvor vi kan komme sammen, aftale en våbenstilstand, og der er mange andre sager, hvor det, at komme overens, kan være en meget positiv ting.«

Det er fint nok alt sammen, lød Helga Zepp-LaRouches kommentar i dag; men dét, der er en presserende mangel, er et industrialiseringsprogram for USA for at standse det fremstormende kollaps af den fysiske økonomi – der intet steds ses tydeligere end i New York City. Trump-administrationen har endnu ikke handlet på sin annoncerede politik for en infrastrukturplan til \$1 billion, og heller ikke den presserende nødvendige Glass-Steagall konkursbehandling af de amerikanske og transatlantiske banksystemer. Hvis man ikke gennemfører et forceret program, opbygget omkring Lyndon LaRouches Fire Love, erklærede hun, vil intet andet virke: USA må gå sammen med Kina, Rusland og andre nationer om byggeriet af Verdenslandbroen, inklusive internt i USA. »Det er økonomien, dumme!«, fremførte Zepp-LaRouche.

Overvej engang det følgende: I løbet af det seneste årti har Kina skabt henved \$10 billion i kredit, og med en voksende del heraf, der kanaliseres til udlandet som en del af Bælte & Vej Initiativet. Ved hjælp af denne kredit har de løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom, bygget henved 22.000 km højhastighedsjernbaner og lanceret planetens mest avancerede, videnskabelige aktivitet inden for områderne rumforskning, fusionskraft osv.

I det samme årti har den transatlantiske sektors (plus Japan) finansinstitutioner udstedt mere end \$15 billioner i akkumuleret »kvantitativ lempelse«, en halv gang mere end det, Kina har udstedt i form af produktiv kredit – angiveligt for at øge bankudlån. Men, i mangel af Glass-Steagall og LaRouches Fire Love, er *intet af dette* gået til produktiv investering. I stedet har vi kollaps inden for infrastruktur og industri; voksende fattigdom og reel arbejdsløshed, en himmelstormende selvmordsrate og dødsrate som følge af narko og alkohol; og en opgivelse af videnskabelig indsats, som det bedst repræsenteres af NASA-missionen.

Dette er den store svaghed i den strategiske situation, understregede Zepp-LaRouche, en svaghed, som LaRouche-bevægelsen kan være med til at udbedre ved at få den amerikanske befolkning til at fokusere på de nødvendige løsninger på sammenbruddet, ligesom det lykkedes os at gøre med den nylige New York-konference om »Mad for Fred og Tanker«. Nu må de nødvendige infrastrukturprogrammer komme i gang, og kredit til udvikling må begynde at strømme.

Wall Street og City of London vil ikke synes om det. Men det vil alle andre.

Foto: Præsidenterne Trump og Macron taler på en fælles pressekonference i Paris, Frankrig, 13. juli, 2017.

Hvad New York City kan lære af Afrika.

LPAC kortvideo

New York City er nu officielt gået ind i »Helvedessommeren«, skabt af reparationsarbejde, der for længst burde have været udført, omkring Penn Station. Dette arbejde vil reducere pendlernes adgang til dette afgørende omdrejningspunkt med 20 % af den halve million, daglige pendlere. For et par uger siden efterlod en togafsporing af et A-tog i New York dusinvis af sårede og forstyrrede hundrede tusinder af togrejser. Om to år vil den planlagte nedlægning af L-toget forstyrre 200.000 daglige togrejser i halvandet år. I dag er der 2,5 gange så mange forsinkelser i New Yorks undergrundsbane som for blot 5 år siden. Det er tydeligt, at transport i Amerikas førende by er på randen af sammenbrud. Og dette bør ikke komme som nogen overraskelse for dem, der har fulgt manglen på infrastrukturinvestering i løbet af de seneste årtier. Og slet ikke for Lyndon LaRouche, der kæmpede imod 1970'ernes ødelæggelse og under-investering i New York City, og Big Mac Kommunale Bistandsselskabs finansielle diktatur, der overtog det.

Mange af de umiddelbart nødvendige udbedringer er fuldstændigt åbenlyse for enhver, der kender til situationen. Erstat de 100 år gamle tunneller, der krydser Hudson- og East-floderne; opgrader koblingssystemet, som stammer tilbage fra Franklin Roosevelts præsidentskab, og forøg vedligeholdelse og reparationer, eftersyn af spor og udstyr; men det, der virkelig kræves, er et langsigtet perspektiv for det næste niveau af infrastruktur, det langsigtede perspektiv, hvis fravær forårsagede den krise, vi nu befinder os i. En krise,

hvor New York City blot er et førende eksempel i USA. Uden at kæmpe for at vinde en forpligtelse over for et sådant langsigtet perspektiv for en ny platform, vil alle kortsigtede udbedringer, selv om de er nødvendige, blot være at 'sparke dåsen hen ad gaden'.

For at gøre dette langsigtede perspektiv klart, lad os se på, hvad vi kan lære af Afrika og Kina.

Med et par af de lidt mere udviklede nationer, såsom Egypten og Sydafrika, som undtagelse, befinder afrikansk infrastruktur sig på et ynkeligt underudviklet niveau. Overvej engang disse tal:

Den totale transport af fragt via jernbane er i Afrika mindre end 10 % af det, den er i USA, Kina eller Europa.

Energiforbrug pr. person i Afrika: Kun 10 % af USA's, kun en tredjedel af Kinas. Det bliver tydeligere, når vi fokuserer på den højere form for energi, repræsenteret af elektricitet: Forbruget pr. person i Afrika er kun 6 % af det, det er i USA, og kun en fjerdedel af Kinas forbrug. Ja, faktisk har under halvdelen af afrikanere adgang til elektricitet overhovedet. Et typisk, amerikansk køleskab bruger mere end det dobbelte af det gennemsnitlige elektricitetsforbrug hos borgere i Nigeria eller Kenya.

Med en sådan utilstrækkelig infrastrukturplatform er udbredt økonomisk fremskridt simpelt hen umuligt. Og alligevel siger visse mennesker – og med 'visse mennesker' mener jeg Afrikas tidligere koloniherrer, med briterne i spidsen – at udvikling i Afrika bør ske ved hjælp af 'tilpassede teknologier'; at man bør have en trinvis fremgangsmåde over for forbedringer; at vandpumper, betjent med fødderne, eller solpaneller på en hytte, ville være nyttige opgraderinger. Det er nonsens. For eksempel den ynkelige 'Power Africa'-plan, som præsident Obama foreslog; det ville knap nok efterlade et mærke i de uhyrligt lave udviklingsniveauer.

(Obama): 'Det bliver jeres generation, der kommer til at lide mest. Hvis man sluttelig tænker på alle de unge mennesker, som alle her i Afrika talte om; hvis alle får en forhøjet levestandard i en grad, hvor alle har en bil, og alle har aircondition, og alle har et stort hus, ja, så vil planeten koge over'.

Afrika må gå frem i store spring, ikke kravle fremad, og dette kan ske. Alene Congofloden vil kunne skabe skønsmæssigt 100.000 MW elektricitet; tilstrækkeligt til 100 millioner mennesker, eller flere. Med 40.000 MW alene fra den planlagte Grand Inga-dæmning. Transaqua for Vand-programmet, der ville bruge vand fra Congofloden og dens bifloder til at genopfylde, og sikre sejlads på, Tchadsøen, der nu er ved at tørre ud; dette ville være i en størrelsesorden, der ikke har sin lige nogetsteds i verden. Udvidelse af jernbanelinjer i Afrika indtager i dag en førende plads i verden. Det vokser; nye transportruter i hele Afrika vil forbinde oplandet omkring moderne udvikling, og dette vil ændre situationen for nogle af indlandsområdernes nuværende isolation. For at give et eksempel: de nuværende fragtomkostninger ved at bringe en container gødning fra Singapore til Rwanda eller Burundi, er mere end 2,5 gange omkostningerne, forbundet med at bringe det til havnebyen Alexandria i Egypten pga. den forfærdelige, utilstrækkelige kvalitet af transportinfrastrukturen over land på hele kontinentet. Så, ved at skabe adgang til effektiv transport, har regioner fordel af mulighederne for at bringe udstyr og forsyninger ind, for at eksportere deres produkter og ideer, og for indbyggerne til at rejse. Med elektricitet til rådighed, frigøres en højere evne til produktivitet, og værdien af landet, og befolkningen, stiger. Det er der nogle mennesker, der indser. Ulig synspunktet i den transatlantiske verden, ser Kina Afrika som, ikke simpelt hen en kilde til råmaterialer; som et kontinent, det er bedst at holde nede i en tilstand af underudvikling; men derimod som en mulighed for massiv, hurtig, intens, generel, økonomisk udvikling; som potentielle partnere og fælles fremgang; som nye markeder, nye

samarbejdspartnere.

Så, alt imens amerikanske og europæiske investeringer i Afrika er tungt orienteret mod udvinding af mineraler og resurser, så går kinesiske investeringer primært til infrastruktur og små og mellemstore foretagender. I 2010 overhalede Kinas handel med Afrika USA's handel med Afrika og er i øjeblikket mere end dobbelt så stor som USA's handel med Afrika. Og Kina finansierer store projekter; den næsten 500 km (300 miles) lange jernbane med standardspor i Kenya, bygget på 3 år; den 750 km (500 miles) lange jernbane mellem Djibouti og Addis Abeba, som vil blive forlænget; den reducerer rejsetiden fra dage til timer, mens den farer forbi med 100 miles/timen. Sådanne store investeringer, sammen med den fremtidige færdiggørelse af Grand Inga-dæmningen, af Transaqua-vandsystemet; de vil fuldstændigt transformere Afrikas økonomi, og alle lokaliteterne i den, og bringe adgang til vand, energi og transport og gøre et højere niveau af industri, udvinding, landbrug, videnskabelige og kulturelle satsninger muligt; produktiviteten vil vokse.

Lad os nu vende tilbage til New York City. Hvad er det, der har manglet i New York City? Vedligeholdelse? Nej. Det, der har manglet, er en forpligtelse til at opdage og bygge den næste platform for infrastruktur for området. I sammenhæng med et statsligt kreditsystem, med højhastighedsjernbaner, udført af en statslig jernbanemyndighed, med opgraderede og pålidelige vandveje, med højteknologiske, nye designs af kernekraftværker, og alt dette bygget med et potentielt internationalt samarbejde. Og i denne sammenhæng, hvordan passer så New York City ind i dette større område, som det eksisterer i? Hvor vil den næste generation af transport- og udviklingsknudepunkter komme til at ligge? På hvilke teknologier vil de være baseret? Hvordan kan magnetisk svævetogs-teknologi ændre vores syn på transport? Hvordan vil kommerciel fusionskraft, der virkeliggøres inden for et årti gennem et gennemfinansieret forskningsprogram; hvordan kan

dette ændre vores forhold til energi, til materialer, til produktion, til transport? Hvordan vil den udvidede adgang til vand, energi og transport åbne nye områder i landet for udvikling, og for højere former for udvikling? Hvordan vil Beringstræde-forbindelsen ændre verdens handelsruter? Vil New York City stadig være nationens førende metropol om hundrede år?

Så, jo, reparér L-toget; ja, byg de nye tunneller under Hudsonfloden; udbedr absolut katastrofen, kendt som Penn Station. Men gør det alt sammen i en national og international sammenhæng; en sammenhæng, der har et fremtidsorienteret, økonomisk standpunkt om at foretage spring til en højere infrastrukturplatform. I takt med, at vores fremtidige, nationale jernbanemyndighed bygger et togsystem, der kører 300 miles/timen, med start i hele det nordøstlige område; i takt med, at transit og byer opgraderes til at gøre det muligt for pendlertiden at være en halv time snarere end halvanden time; i takt med, at Verdenslandbroen bliver forbundet med Nordamerika og gør det muligt at rejse over land fra New York til Beijing, fra Nordamerika til Asien; i takt med, at alt dette sker, hvilke totalt nye projekter vil så ske i New York City? Hvad vil byens fremtid være, og hvad vil byens mission være? Fortidens fejltagelse var den, ikke at have en fremtid, og denne fejltagelse må slutte.

Offentliggjort den 14. jul. 2017

Vi har brug for et nationalt infrastrukturprogram, NU!

LaRouche PAC Internationale Webcast, 14. juli, 2017

Det er den 14. juli, 2017; og, som de ville sige i Frankrig, »Bonne Fête Nationale!«. Vi ved, at præsident Trump netop er kommet tilbage fra at deltage i fejringen af Bastille-dagen i Paris, Frankrig, hvor han havde et succesrigt møde med præsident Macron, iflg. rapporter. De fejrede mere end 200 års fransk-amerikansk partnerskab, der går helt tilbage til vores alliance for at besejre briterne i den Amerikanske Revolution.

Men, der er gået nøjagtig én uge siden det historiske møde mellem præsident Trump og præsident Putin fra Rusland, på sidelinjen af G20-topmødet i Hamborg, Tyskland.

(Her følger det engelske udskrift af webcastet.)

WE NEED A NATIONAL INFRASTRUCTURE PROGRAM NOW!

LaRouche PAC International Webcast

MATTHEW OGDEN: Good evening; it's July 14, 2017. My name is Matthew Ogden, and you're joining us here for our weekly webcast on larouchepac.com. I'm joined in the studio by Paul Gallagher, {EIR} Economics Editor.

It's July 14, 2017; and as they would say in France, "Bonne Fête Nationale!" We know that President Trump has just returned

from attending the Bastille Day celebrations in Paris, France, where he had a successful visit with President Macron according

to reports. They celebrated over 200 years of French-American partnership going all the way back to our alliance to defeat the

British in the American Revolution.

But it's been exactly one week since the historic meeting between President Trump and President Putin of Russia, on the sidelines of the G-20 in Hamburg, Germany. We have a picture [Fig. 1] here I can put on the screen of President Putin's and President Trump's meeting, as you can see here. As was correctly cited by Stephen Cohen in an article in *The Nation* yesterday, this was a very successful summit. The achievements included:

- 1) formalizing a new direct partnership between the United States and Russian Presidents – personal relationship;
2. negotiating a very successful ceasefire in southern Syria, which continues to hold to this day. This is part of a more general policy of coordinating anti-terrorism campaigns;
3. – according to reports – creating a bilateral US-Russia channel to try to resolve the ongoing civil war in Ukraine. But, over the past week, we've also seen an escalation to a real fever pitch of the so-called "Russia-gate" campaign. We've seen this very rapid escalation of attacks against the Trump Presidency. But as Paul Gallagher pointed out correctly in a lead that was published yesterday on the LaRouche PAC website, this latest series of frenzied outbursts against President Trump over the so-called "Russia-gate" is not due to some sort of 20-minute meeting that one of Trump's children had with a Russian lawyer at Trump Tower during the campaign. But rather, it's over the fact that President Trump himself had a very successful 2.5-hour meeting with President Putin of Russia last week. This is a meeting that Trump's opponents never intended to allow to occur, let alone turn out as positively and successfully as it did. This has

been, emphatically, the issue all along in this so-called "Russia-gate" collusion scandal; going all the way back to before

Trump's inauguration.

I'd like to put on the screen here a tweet [Fig. 2] that President Trump tweeted out on January 7th of this year, where he

correctly identifies exactly what the issue here is. This is two

weeks before the inauguration. He says, "Having a good relationship with Russia is a good thing, not a bad thing.

Only

'stupid' people or fools would think that it is bad. We have enough problems around the world without yet another one.

When I

am President, Russia will respect us far more than they do now,

and both countries will perhaps work together to solve some of the many great and pressing problems and issues of the world."

So, indeed, that's what Trump has been able to succeed in accomplishing; and he's stuck to this, despite the environment of

Russophobia which far rivals anything that we've seen at least since the Cold War, maybe going all the way back to the infamous

McCarthyism of the 1950s. You've reached a point now where even

Senator Tim Kaine, the former running mate of Hillary Clinton during the campaign, has openly accused the sitting President of

the United States of treason over the fact that Trump's son allegedly met with a foreign national to receive so-called damaging information against his opponent Hillary Clinton in the

Presidential campaign. While at the same time, Hillary Clinton

herself had actively solicited damaging, salacious

misinformation

against her opponent Donald Trump from a known former agent of British Intelligence, Christopher Steele. So, that's quite the

double standard, if you ask me.

But to make the point, in the face of this entire apparatus, President Trump's policy of cooperating with Putin and establishing a good relationship with President Xi of China is,

indeed, a courageous one. But as Paul Gallagher made the point

in this same lead which I cited earlier, which he titled "Trump's

Policy of Peace with Putin and Xi Is Courageous; But His Policy

of Peace with Wall Street is not". Very correctly, Paul, you said "What is not courageous is this President's inability to take any steps against Wall Street towards carrying out the economic recovery policies on which he ran his campaign.

Rather,

Wall Street, led by the likes of Treasury Secretary Steve Mnuchin, is running all over him. President Trump is fighting the British imperial policy and it is British Intelligence which

launched 'Russia-gate' against him a year ago, and has driven the

Congressional leadership into McCarthyite madness. But neither

he, nor either party in Congress, is fighting Wall Street; that

is up to the rest of us, and it cannot be delayed or the next looming crash will wipe us out entirely."

So, Paul, that's what you said in the lead of the LaRouche PAC website yesterday, very correctly; and I think we'll get into

that. But this was echoed by Helga Zepp-LaRouche during discussions we had with her just a little bit earlier today.

She

said what is clearly urgently necessary and seriously lacking in

the current Trump administration is a commitment to following through on what she called “an industrial program for the United

States.” She said we need to get people to focus on this.

The

Trump agenda internationally is fine, clearly; especially Trump’s

stance on Russia, China, US cooperation, which is obviously positive she said. And which is the source of the unprecedented

attacks against his administration by those who wish to sabotage

such a relationship. But domestically, we need a real economic

program. She said, “As the famous saying goes, ‘it’s the economy, stupid!’” She said that we do expect that sometime this month, the US-China economic cooperation report is expected

to be published, which was commissioned during President Trump’s

and President Xi Jinping’s summit at Mar-a-Lago a few months ago.

But, as far as can be seen up to this point, there is really nothing yet happening in terms of Trump’s promised \$1 trillion infrastructure investment plan for the United States. She said

this is a big weakness, along with Trump’s indefensible cowardice

in the face of Wall Street. So, it’s our responsibility to escalate this campaign to get this infrastructure campaign going

in the context of LaRouche’s Four Economic Laws; starting with Glass-Steagall, which we’re going to discuss more in a minute.

We can use the reconstruction of the New York City region as a

necessary catalyst and a keystone to energize this entire national infrastructure vision.

So, just to begin with, I'd like to play a short video which was just posted on the LaRouche PAC website, narrated by Jason Ross, on this subject. The title of the video is "What New York City Can Learn from Africa".

JASON ROSS: So, New York City has now officially entered the "Summer of Hell" created by long overdue maintenance work around Penn Station. This work is going to reduce commuter access to this vital hub by 20% for the half million commutes daily. A couple of weeks ago in New York, the derailment of an A train left dozens injured and disrupted hundreds of thousands of trips. In two years, the planned shutdown of the L train will disrupt 200,000 daily trips for a year and a half. Today, New York City's subway delays are 2.5 times what they were just five years ago. It's clear that transportation in America's leading city is at the breaking point. This should be no surprise to anyone who has followed the lack of infrastructure investment over the past decades; particularly to Lyndon LaRouche, who fought against the 1970s destruction and under investment in New York City and the Big MAC (Municipal Assistance Corporation) financial dictatorship that took it over. Many of the immediately needed fixes are totally obvious to anyone familiar with the situation. Replace the 100-year-old tunnels crossing the Hudson and East Rivers; upgrade the switching equipment that dates back to Franklin Roosevelt's Presidency; and increase maintenance and repair, overhaul of track and equipment. But what's really required is a longer-

term

perspective of the next level of infrastructure; the long-term perspective whose absence caused the crisis that we now find ourselves in; a crisis in which New York City is merely a leading

example in the United States. Without fighting to win a commitment to such a long-term perspective for a new platform, any short-term fixes – even needed ones – will just be kicking the can down the road.

To make that long-term perspective clear, let's look at what we can learn from Africa and China. With some exceptions of the

more developed nations such as Egypt and South Africa, African infrastructure is at a pitifully under-developed level.

Consider

these figures: The total shipment of freight by rail. In Africa, it's less than 10 % of what it is in the United States,

China, or Europe. Consider per capita energy consumption in Africa; only 10% that of the US, only 1/3 that of China. It's more clear, when we focus on the higher form of energy represented

by electrical energy. Per capita use in Africa is only 6 % what

it is in the United States, and only 1/4 that of China. In fact,

less than half of Africans have reliable access to electricity at

all. A typical US refrigerator uses more than double the average

electricity use of citizens of Nigeria or Kenya. With such an insufficient infrastructure platform, extensive economic progress

is simply impossible. Yet, some people – and by some people, I

mean Africa's colonial masters, led by the British – say that African development should be through "appropriate"

technologies.

That an incremental approach to improvement should be taken; that

foot-powered pumps for water, or solar panels on a hut would be a

useful upgrade. That is nonsense!

For example, the pathetic Power Africa plan proposed by President Obama would hardly make a dent in the outrageously low

levels of development.

OBAMA: It's going to be your generation that suffers the most. Ultimately, if you think about all the youth that everybody's mentioned here in Africa, if everybody's raising living standards to the point where everybody's got a car, and everybody's got air conditioning, and everybody's got a big house, the planet will boil over."

ROSS: Africa must leap ahead, not crawl forward; and this can happen. The Congo River itself could support an estimated 100,000 MW of electricity; enough for 100 million people or more,

with 40,000 MW from the planned Grand Inga Dam alone. The Trans-Aqua water program which would use water from the Congo and

its tributaries to refill and to provide navigation to Lake Chad

which is currently drying up; this would be larger by an order of

magnitude than any other project in the world. The expansion of

rail lines in Africa is currently at a world-leading level today;

it's growing. New transportation routes across Africa will connect the hinterlands, allowing modern development. This will

change the situation from the current land-locked regions of

the
continent.

To give one example, the freight costs for bringing in a container of fertilizer from Singapore, to bring that into Rwanda

or Burundi, it's more than 2.5 times the cost of bringing it to

the port city of Alexandria in Egypt; due to the terrible, insufficient quality of overland transportation infrastructure across the continent. So, by creating access to efficient transportation, regions benefit from the opportunity to bring in

equipment and supplies; to export their products and ideas; for

residents to travel. With the availability of electricity, higher

productive capabilities are unlocked. The value of the land and

of the people increases.

Some people recognize this. Unlike the outlook of the trans-Atlantic world, China views Africa not simply as a source

of raw materials, as a continent that's best kept in a state of

under-development; but as an opportunity for massive, rapid, intense, overall economic development. As potential partners for

economic prosperity, as new markets, new collaborators. So, while US or European stock in Africa is heavily oriented towards

mining and resource extraction, Chinese investment goes primarily

to infrastructure and small- and medium-sized businesses.

Back

in 2010, Chinese trade in Africa overtook that of US trade with

Africa; and it is currently more than double the US-Africa

trade

level. China is financing big projects. The nearly 500-kilometer, 300-mile standard gauge railway in Kenya; built in

only three years. The 750-kilometer, 500-mile Djibouti-Addis Ababa rail line, which will be extended. It reduces travel time

from days to hours, as it whizzes by at 100mph.

Such major investments, along with the future completion of the Grand Inga Dam, of the Trans-Aqua water system, they're going

to completely transform the economy of Africa and each locality

within it. Bringing water, power, transportation access; allowing a higher level of industry, mining, agriculture, scientific and cultural pursuits. Productivity will grow.

So now, return to New York City. What has been missing in New York City? Maintenance? No. What's been missing is a commitment to discovering and building the next platform of infrastructure for the region. In the context of a national credit system of Federal high-speed rail authority work, of upgraded and reliable waterways, of high-tech new designs of nuclear plants; all of these potentially built with international

cooperation. In this context, how does New York City fit in this

broader area that it exists in? Where will the next generation

of transportation and development hubs lie? And upon what technologies will they be based? How can magnetic levitation technology change our view of transportation? How will commercial fusion power, realized within a decade by a fully funded research program, how could this change our relationship

to power, to materials, to production, to transportation? How will the expanded availability of water, power, and transport open new areas of the country to development; and higher types

of
development? How will the Bering Strait connection change
world
freight flows? Will New York City even still be the nation's
leading metropolis in a century?

So, sure. Fix the L train; rebuild the Hudson River
tunnels. Absolutely. Redo the disaster known as Penn
Station.

But do it all in a national and international context; a
context

of a future orientation, of an economic outlook to the value
of

leap-frogging to a higher infrastructure platform. So as in
the

future, our national high-speed rail authority builds a 300mph
train system, starting across the Northeast. As transit in
cities are upgraded to allow for commutes of half an hour
rather

than an hour and a half; as the World Land-Bridge connects to
North America, allowing land travel from New York to Beijing;
from North America to Asia. As all this takes place, what
totally new projects will take place in New York City? What
will

be its future; and what will be its mission?

The mistake of the past was failing to have a future; and
that error must end.

OGDEN: So, this is clearly the kind of national economic
vision that we need for the United States, and which needs to
be

adopted by this administration. So, I just wanted to ask Paul
to

give us a sense of where the fight around this stands, and
then

some of the updates in terms of Glass-Steagall, which is the
urgent first step.

PAUL GALLAGHER: Well, first of all, you've already pointed it out, but I want to point out that some political leaders here, and most of the media, who are going crazy against since the meeting between the Presidents of the United States and Russia. Most of them are directly opposing peace and the potential economic benefits that follow from the end of the last 15 years Bush-Obama regime change wars. As the President pointed out yesterday, there has been what is already a long ceasefire in southern Syria, and two other ceasefires being worked on imminently directly coming out of that meeting that he had with President Putin of Russia. That means lives are being saved there; American lives, Syrian lives, lives of others are being saved there. There is also an agreement that came out of similar negotiations whereby the supply of water for the Palestinian Authority is being tripled. This agreement was just announced yesterday by Jason Greenblatt, the special envoy of President Trump to the embryonic Mideast peace or Palestinian/Israeli peace negotiations that are going on. More importantly, Syria and the Middle East have become a clear location for the New Silk Road, the increasingly vast array of infrastructure developments and projects which include what Jason was just discussing there in Africa. The massive investment that China is making with some other countries as partners in the development of new infrastructure across Eurasia, now in Africa and into the Middle East. There was just a large meeting in Beijing earlier this week of experts planning the reconstruction of Syria as soon as the wipe-out of ISIS and the ceasefires now being put into

effect

are actually in effect, the reconstruction with large-scale investment as part of the Belt and Road, as the Chinese call it.

This New Silk Road.

So, there is tremendous potential coming out of these summit meetings, and the readiness of the President to work with Putin,

with Xi, and the readiness on the other side of the Chinese leadership to continually expand this tremendous investment that

they have been making in new infrastructure projects across Eurasia into Africa through the Middle East. Obviously that stands ready as well to work in the United States; but that is where we come to the roadblock that we were referencing earlier,

Matt. That the Trump administration has been completely unable

up to now, to follow through on the economic promises that it made to the American people in the course of winning the Presidency. Those promises included reinstating the Glass-Steagall law; putting – for starters – \$1 trillion in new

investments. And everyone thought that meant public investments

into new infrastructure in the United States; including such things as new ports, new airports, national high-speed rail networks, connectivity for broken-down transportation systems like that of New York. This has not moved at all, because of tremendous deference to Wall Street and the White House looking

to Wall Street – the worst possible place to look – Wall Street

and environs. Private equity funds which claim to be setting up

infrastructure funds, all this sort of thing. Looking entirely

in the wrong place for a large-scale investment in fundamentally new infrastructure platforms in the United States. We had a glaring example of this in regard to New York City and the New York metropolitan area crisis just this week. It was announced that what I believe is the very first investment of the Trump White House under the Transportation Infrastructure Financing and Innovation Act – it's called TIFIA. For the little bit of public funds from the Federal government that have been going into transportation projects in the recent years, TIFIA is a big deal in a very little pond. The very first TIFIA investment in transportation infrastructure under the Trump administration was in Penn Station; and specifically the creation of a second station across 8th Avenue from Penn Station in New York. To make a long story short, this development of a second station, which is not trains, is not tunnels, is not bridges, is not new routes, not new connectivity into high-speed rail going into New England and going into the Northeast corridor south and going West through New Jersey and Pennsylvania. It's not any of those things; it's a train station. It's only for some of these lines, and it is merely one small part of what is really the development of a huge shopping and office mall in this former Post Office location directly across 8th Avenue from Penn Station. This is almost \$600 million in this Federal investment grant being combined with investments more or less ordered by

the various transportation agencies in the New York area, and a significant investment by the state of New York, essentially in order to create 850,000 square feet of new office and retail mall space.

Now what's going on with malls across the United States? They're going bankrupt. So, what we're creating here is an immediate, new potential large-scale bankruptcy like the one that

just occurred with the public/private partnership for the Indiana

Toll Road; like the one that just occurred with the public/private partnership for Route 130 in Texas, which just

— God bless it — emerged from bankruptcy for the second time under

a new private/public partnership which will soon go bankrupt for

the third time. These projects which can't even take tolls; not

even high tolls. Even with those high tolls can still not meet

the rapacious demands of the private investment banks, private equity funds, and the other Wall Street which want 10% return on

their investment annually; want all of their capital back in ten

years. They simply cannot meet these demands, even with tolls that drivers cannot pay. This kind of failure is going on all over the country of exactly this kind of large-scale investment

that we unfortunately just saw go into New York.

What is needed, clearly, is in the trillions; the \$1 trillion is a low estimate of what is needed if the United States

were to stop the decline in per capita provision and use of electricity and instead increase it again. If it were to stop the decline in all of the most productive forms of the use of water, and instead increase it again by new water management, water transfer, and even at the frontiers of technology, water creation; that is, storm creation technologies, especially in the

West of the country. If the United States were to stop the decline in passenger rail and freight rail travel annually, and

instead build out an entirely new national high-speed rail network. If it were really to attack the problems of storm management, or storm protection; the kind of thing which would have prevented the ruination of the tunnels in the New York subway and rail systems in the first place. If they had been able to have sea gates to stop the destruction wrought by Hurricane Sandy, the replacement of water infrastructure nationally with new infrastructure. This clearly requires trillions, and it requires trillions in a short period of time.

There is only one way that this can be attempted, and that is to

create a national credit institution which both attracts new Federal credit and also attracts the investment of holders of existing US Treasury debt, the investment of holders of municipal

debts, of state debts who want to put that in the way that citizens did in the period of World War II into new war bonds; who want to put that into a new bank created by Congress and make

a bank capable of issuing trillions of dollars in infrastructure

credit; and have it coming from sources already existing within

the Federal government at the same time, as well as the participation of infrastructure bonding by state and municipal agencies. It is only through that kind of Hamiltonian

national

credit issuance that, putting aside all the nonsense about public/private partnerships or the idea that some in the Trump administration had of an infrastructure bank which was really more like a private/private partnership, a kind of giveaway to organized capital in the United States in order to put it into a

bank which would reward them with tax credits equal to what they

were putting in, and then borrow and borrow and borrow on the debt markets. This kind of Wall Street scheme absolutely is destructive, and results not simply in these repeated bankruptcies, but actual destruction of infrastructure in the country.

Clearly, that requires that Glass-Steagall be reinstated.

Why? Take a look at the issuance of credit of China over the last ten years. It clearly has been driving the majority, and at

all times over that decade, a third or more of the growth in the

world. It's been doing that perhaps on the order of \$10 trillion

or more in credit issued by the major public commercial banks in

China; what are sometimes called the policy banks, but they are

public, commercial banks. Although the Chinese system is clearly

Hel somewhat different than ours, nonetheless commercial banking

is commercial banking; whether it's being done by

government-backed banks or being done by commercial banks which

are entirely private. Their publicly-backed commercial banks have put \$10 trillion or more in new credit into the development

of the Chinese economy. Increasingly in the last two years,

into

the projects that I was referencing in the beginning in other countries along what they call the Belt and Road, the economic Belt and the maritime Silk Road; which have now crossed into Africa and are now crossing into the Middle East war zones to reconstruct them. Perhaps \$400-500 billion is already invested

and committed outside China in the last two years by these major

banks.

Now, how have they done it? Obviously during this period of time, there have been some bubbles created in the Chinese economy

in real estate and so forth, bad debt of the same kind which brought down the banking systems of the United States and Europe.

How have they avoided that? First of all, the vast majority of

that new credit has gone into the most productive and most productivity-generating investments; in particular, the platforms

of new infrastructure from nuclear power to fusion power research

to the dynamic space program and to the national high-speed rail

networks, the North-South water transfer, projects which have changed the availability of water in the Chinese economy.

That's

first of all. Second of all, they have operated under a fairly

strict enforced Glass-Steagall regimen since January 1, 1995.

That has also enabled those banks to overcome the formation of bad debt, the existence of bankruptcies, and to keep on issuing

this productive credit. They have, despite this huge credit issuance, stayed below 3% of the world's banking systems'

exposure to derivatives. Less than 3% of that exposure is in

the Chinese commercial banking system. Their income, their revenue has been overwhelmingly from loans, including 70% to 80% and more of the annual revenue of all of these banks in comparison to half or less than half of the income of the megabanks in the United States coming from interest on loans. That has indicated the Glass-Steagall ordering of their banking system, and has enabled them to keep doing this.

We have to reinstate Glass-Steagall here immediately in order to put the commercial banking system of the United States in a condition where it will make productive loans of that kind, and in order to head off what is clearly now an approaching crash on the order of, or greater than, 2008. You have all sorts of bankruptcies, not just public/private partnerships; all sorts of bankruptcies rising fairly dramatically in the United States after a tremendous issuance of credit to the banks, and by those banks to the largest corporations and on the high interest debt markets of other corporations, which have set them up for another crash which is now approaching. Just to give one example, it was reported the day before yesterday that in Texas, which of course brings together the central area of the shale oil and gas boom of the last ten years and all of the companies associated with that,

along with retail chains and malls. The rate of corporate bankruptcies in the first six months of this year in Texas has been an all-time record; much higher than even in 2009, the real of the real, total collapse. It has been about 50% higher than the same period of time last year. When you look at the auto loan delinquencies rising rapidly, the credit card delinquencies rising rapidly, the fact that the Federal government has just had to restate its exposure to student debt in such a way that it suddenly produced a deficit in June of nearly \$100 billion in the Federal budget in a month in which there is usually a surplus, simply because of the losses coming from the write-off of defaulted student debt. This kind of a crash would not only devastate our economy, it would also cause tremendous for the international collaboration in development; which is really the leading and positive feature of these summit meetings which have occurred.

As the American people have been demanding, we have to reinstate the Glass-Steagall Act. Janet Yellen was asked about this just yesterday again in her Senate testimony; and gave the usual nonsense explanation that we should value highly the Lehmann Brothers of the world, because because of Glass-Steagall, she said, Lehmann Brothers failed. Because of Glass-Steagall, other investment banks failed. Whereas, if we had not repealed Glass-Steagall, they could be rescued by big commercial banks and therefore, these Wall Street speculators could keep on doing

what

they were doing. But the question alone indicated that – the question was from a Senator who asked her “Did we make a mistake

in repealing Glass-Steagall?” – indicates that that question is

still reverberating through Congress. We have to get that reinstated in order for the rest of this program which is our objective, to work. So, that’s what I would say about it, Matt.

OGDEN: As you stated correctly yesterday, this is the major weakness of the Trump administration at this point. Even the ability to follow through on these kinds of productive relationships with China in terms of great projects and infrastructure development is in jeopardy. Not only because you’re missing the entire mechanism to make that work in the form

of a national bank, but also because we’re flirting with disaster

as another financial crisis – potentially worse than 2008 – is looming over the entire trans-Atlantic.

GALLAGHER: And all of the collaboration of the sort that we just saw in Africa, if people can actually put themselves in that

situation; all of the collaboration that we saw there could be replicated in terms of collaboration and development of, for example, high-speed rail networks in the United States with the

Asian powers which are financing that in Africa and in other areas of Asia. But not if our policy is going to be one of no national public funding, no national public credit institution.

There will be no way for those investments and that engineering assistance to take place.

OGDEN: It's only now that China has actually even been able to take off in terms of this global infrastructure program in the way that it has wanted to. As Bill Jones went through on this program on Monday, despite the fact that it was all the way back in 1991, 1994 that the Eurasian Land-Bridge idea was being discussed in high-level circles in China with Helga Zepp-LaRouche attending forums on this subject in Beijing in 1994. We had two major economic crises in the intervening period: 1997, but then in a major way, 2008. It's only been since 2013 that Xi Jinping has been able to get this program off the ground. So, if you look at this in the long term, you really are at a crucial decision point for the entire globe on which this decision by the Trump administration – are you going to follow through on this promise you made in the campaign? The future of a lot hinges on that. Frankly, with the kind of courage Trump has shown in the face of the severity of the propaganda and attacks against him on the Russia question, there is no excuse why he should not have the same kind of courage in the face of Wall Street. One question is, as Mr. LaRouche identified it all the way back in the transition period, what is the nefarious role that is being played by Steve Mnuchin, for example, in undermining and sabotaging what was clearly one of the issues on which the American people voted in the Trump campaign; which was Glass-Steagall and finally getting tough on Wall Street.

GALLAGHER: You'll remember as recently as a month or so

ago, in an interview, the President said some people want to go back to the old Glass-Steagall system; we're looking at that right now. That's what he said. Clearly, there is also strong opposition from certain people in Congress who are in Wall Street's pocket in the Republican Party, and also from Mnuchin and others in the administration who want to give Wall Street a complete deregulation instead. The President has been letting those people have their way; and so of course, have the Republican leadership in both Houses of Congress been kowtowing in the extreme to the demands of Wall Street to take off regulations, to let them again leverage up in the way that they did right before the last crash where they got up to 30:1 and 35:1 debt leverage. They want to have the capital requirements lowered so they can leverage up again. These kinds of demands are being granted by the leadership in Congress and by the President, when they have clearly said to the American people, we want productivity; we want development to return; we want new infrastructure development to return; we want to rebuild the country. They're not doing it. I would just emphasize that those members of the House and the Senate in the order of 50 or 60 total who have put their names on Glass-Steagall legislation, they have done so with large-scale petition drives being done by constituency groups with which we've been working, which have put them in a position to say "My constituents are demanding this; and constituents across the country are demanding reinstating Glass-Steagall." They moved from that, so it's really up to

us
to get this done and break through this combination of money
and
fear and cowardice which is really letting Wall Street
continue
to run this infrastructure issue. They will absolutely
destroy
what little remains of the infrastructure in the country; they
will make these breakdown crises as in New York and dam that
collapsed in California and the locks that are threatening to
collapse on our major waterways. They will make them far
worse
by their toll-looting schemes and their public/private
partnership schemes. That's got to be completely replaced by
a
policy of Hamiltonian national credit; that's the only thing
that
will work.

OGDEN: Exactly. As Helga was saying when we spoke with her
earlier today, this is the strategic priority in terms of a
breakthrough on the domestic front in the United States; is
securing the kind of momentum necessary to force the
Glass-Steagall measure through, and to create the kind of
political environment in which it's impossible to oppose
Glass-Steagall. The kind of situation that is now hitting in
New
York, we've now come into the official "Summer of Hell" as
Jason
said in the beginning of that video; this creates the kind of
political conditions on the ground where you can really
catalyze
at least a discussion of the type of infrastructure vision
that
you need for the United States. But this comes in the context
of
what could potentially come out of a US-China cooperation on

Silk

Road development, or the Belt and Road Initiative development. As Jason said, you do have to really think in terms of at least

50 years into the future. What is the kind of economic geometry

in which these current crises, these current projects fit?

And

the only form of economics which is based on that kind of thinking, is what Hamilton came up with at the origination of the

United States: This credit system which is fundamentally different from the kind of monetarism which this public/private

partnership approach is based on. That's the only kind of philosophy which thinks in terms of 50-100-year returns in terms

of real physical wealth and real increases of productivity rather

than just accounting.

GALLAGHER: There are people such as our friend Hal Cooper, a very experienced and expert railroad engineer and planner, who

have exactly that kind of vision of how the now-collapsing transit system around New York City could be transformed into something in which the lines would not all be converging on Penn

Station and stopping there, and then going into tunnels and gradually going back the other way – all of it at 10mph or less.

But rather, those transportation lines within the city would be

opening up and connecting directly into high-speed lines coming

out of that area, going to New York State and New England, going

west across the belt between New York and Chicago and the whole high-speed planning area there; going down all the way to Florida in the Northeast corridor. That these kinds of directly flowing connections which would make the transit system around New York merely the major node, the biggest node in the country in a continually connected national high-speed transportation network.

These kinds of plans do exist; they require – as I was saying before – naturally they require a great deal of investment. They don't require a few hundred million dollars from here and there and everywhere else into an office and shopping mall to make a new train station. They require serious, long-term, high productivity building of the kind of transportation infrastructure that we have nowhere in this country at this time.

That's where Hamiltonian banking and credit comes in; and it's really the only thing that can make that possible.

OGDEN: Well, thank you very much, Paul. I know that your last appearance on this program generated a lot of views on the internet, and also a lot of questions. I think a lot of the viewers appreciated the opportunity to write in via the comments on YouTube.

GALLAGHER: I tried to answer some of them.

OGDEN: You had the opportunity to answer them. So, we would invite people again; if you have questions for Paul, go ahead and write them in the comments section on this YouTube video. Maybe we can do another follow-up video where it's a question and answer kind of session like that. This is an

ongoing discussion, obviously; and we've got a lot of responsibility on our shoulders to follow through on this policy

and to make this work.

So, thanks a lot, Paul, for joining us.

GALLAGHER: Thank you.

OGDEN: Thank you for watching; and please stay tuned to larouchepac.com.

Fokuser på den strategiske sandhed, ikke sniksnakken

Leder fra LaRouche Pac, 13. juli, 2017 – En underskrevet lederartikel i går i *Global Times*, en engelsksproget avis, der ejes af Kinas *People's Daily*, sagde, »Trumps team er, på trods af en konstant strøm af negative nyheder, i færd med gradvist at konsolidere sit greb om magten. Konstante historier om hans russiske forbindelser begynder at lyde som baggrundsstøj.«

Faktisk er arrogancen, frækheden og lydstyrken af disse britiske-styrede Russia-gate-historier omvendt proportionale – ikke alene i forhold til sandhedsindholdet, men også til deres styrtdykkende troværdighed hos det amerikanske folk.

Amerikanerne indser sandheden i det, ruslandsekspert Stephen Cohen sagde til Tucker Carlson fra Fox News den 7. juli, dagen for topmødet mellem Trump og Putin. Carlson spurgte Cohen: »Professor, det første, man lægger mærke til, er, hvor meget, pressen er forankret i, at dette møde mellem vores præsident og den russiske præsident skal mislykkes. Hvorfor skulle de ønske, at det mislykkes?«

Cohen svarede: »Det er en form for pornografi. På samme måde, som der ikke forekommer nogen kærlighed i pornografi, er der heller ingen nationalinteresse at finde i disse angreb mod Trump og Putin.« Han sagde, at hans undertekst for topmødet ville være, »Potentiel nyt, historisk anti-koldkrigspartnerskab for detente indledt af Trump og Putin; men i mellemtiden optrappes forsøg på at sabotere det«.

I en artikel i *The Nation* i går skrev Cohen, at topmødets fire hovedpræstationer var: 1) at formalisere og symbolisere det nye detente-partnerskab mellem den amerikanske og den russiske præsident; 2) en aftale om at samarbejde i Syrien imod de derværende terroriststyrker, ikke alene på de annoncerede, begrænsede måder, men på mere udvidede måder, hvilket betød at enes med Moskva om, at den syriske præsident Assad må forblive ved magten, i det mindste indtil ISIS er helt besejret; 3) skabelsen af en bilateral, amerikansk-russisk kanal til forhandling af en afgørelse af den ukrainske borgerkrig og stedfortræderkrig, og herved at gå uden om, eller reducere, den rolle, der hidtil er spillet af Tyskland og Frankrig, og som i det store og hele er mislykkedes; og 4) en aftale om at drøfte måder til begrænsning af farerne ved cyber-teknologi i internationale anliggender.

Cohen har ikke altid haft ret, men han har ret her. Dette var virkelig »potentielt historisk«.

Vil amerikanerne nu bøje sig for disse Russia-gate-skandaler, der har til formål at vende det, der blev opnået på topmødet, og gå tilbage til konfrontation og krig med Rusland? Selvfølgelig ikke. Pointen understreges af en universitetsundersøgelse, der rapporteres i *The Nation* i dag af James Carden: »Lokalsamfund mest berørt af krig vendte sig hen imod Trump i 2016.« Husk, at USA konstant har været i krig i 15 år, men »det store flertal af borgere har ikke nogen direkte forbindelse med disse soldater, der kæmper, dør og vender sårede hjem fra kamp« i Mellemostens evighedskrige. Undersøgelsen finder, at »der er en signifikant og meningsfuld

forbindelse mellem et lokalsamfunds grad af militær opofrelse«, såsom dødsfald og lemlæstelse af soldater, »og så dets støtte til Trump«. Selvfølgelig er der det.

De britisksponsorerede journalister og »talking heads« begår den samme fejltagelse, som de gjorde under præsidentvalget i november, 2016. De taler op ad vægge ned ad stolper imellem sig – og de er alle enige, altså må det være sandt. De blev mere og mere højroastede, og mere og mere ekstreme – så gik de i seng den 8. november, og da de vågnede næste morgen, havde de alle sammen taget fejl.

Under en diskussion om dette i dag kommenterede Mike Steger fra LaRouche PAC Policy Committee: »Under vores diskussion her i går talte vi om, at vores sprog er alt for afgrænset og begrænset ved, at vi indskrænker os til de taktiske begivenheder og ikke er fokuseret omkring at indfange de epokegørende udviklinger, som er dét spørgsmål, det drejer sig om for hele menneskeheden.«

Foto: Præsidenterne Putin og Trump på sidelinjen af G20-topmødet i Hamborg, 7. juli, 2017.

Trumps politik for fred med Putin og Xi er modig; Hans politik for fred med Wall Street er ikke

Leder fra LaRouche PAC, 12. juli, 2017 – De seneste, forrykte udbrud af »Russia-gate« drejer sig ikke om et møde med en russisk advokat; det drejer sig om et topmøde med den russiske

præsident.

Præsident Trumps politik har været konsekvent og modig – »Samarbejde med Rusland er en god ting, ikke en dårlig ting; vi har begge enorme atomvåbenarsenaler; vi kan bekæmpe terrorisme, vi kan afslutte de konstante krige« – konfronteret med stadig mere hysterisk McCarthy-isme fra medierne og begge partier i Kongressen.

Det, der stod på spil på dette Trump-Putin-topmøde: fred i områderne Mellemøsten og Nordafrika, der er ødelagt af Bush' og Obamas krige for »regimeskifte«; eller, mere krig, og muligvis atomkrig. Nogle Demokratiske ledere i Kongressen er blevet lige så forrykte koldkrigere som senator Joe McCarthy, eller J. Edgar Hoover, den fanatiske FBI-direktør, som fire successive præsidenter ikke kunne klare at fyre.

Blandt deres seneste udbrud finder vi Senatets mindretalsleder, Chuck Schumer, der siger: »Tiden, hvor man hævder, der ikke er nogen beviser for *aftalt spil med fjenden*, er forbi« (fremhævelse tilføjet); og Hillary Clintons vicepræsidentkandidat, senator Tim Kaine, der siger, »Vi taler nu ikke længere om forhindring af rettens udøvelse mht. det, vi efterforsker. Dette er nu gået videre til mened, falske erklæringer og endda, potentielt, forræderi.«

Andre Demokrater, der er imod denne Russia-gate-besættelse, klager, at det ikke er godt for det Demokratiske Parti. Det er ikke det, det handler om. Dette er en politik for krig. Schumer, Kaine og andre er modstandere af våbenstilstand i Syrien, succes i Genève-forhandlingerne, stabilisering af Libyen, potentiel fred og genopbygning (som Kina er parat til) i hele området, og fred i Asien.

Præsident Trumps politik for samarbejde med Putin og med Xi fra Kina er modig. Han vender væk fra det, der grundlæggende set er et establishment for britisk imperiepolitik, der insisterer på, at »ene-supermagten« kan kommandere rundt med

atommagterne Rusland og Kina, og alle andre nationer, og gennemføre »regimeskifte« over for alle, der ikke adlyder. At Trump er modig nok til fyre en magtsyg FBI-direktør, er også vigtigt.

Men hvad der ikke er modigt, er præsidentens manglende evne til at tage skridt mod Wall Street i retning af at gennemføre den politik for økonomisk genrejsning, han gik til valg på. I stedet kører Wall Street, anført af sådanne personer som finansminister Steven Mnuchin, fuldstændig hen over ham.

Det amerikanske folk kræver, at Wall Streets storbanker brydes op i henhold til en Glass/Steagall-bankopdeling, før det næste finanssammenbrud, der nu sandsynligvis vil indtræffe til efteråret. En national kreditinstitution, i Hamiltons tradition, til ny, økonomisk infrastruktur, kan ikke længere opsættes; afgørende vigtige, men totalt forfaldne infrastruktursystemer, er i færd med at bryde sammen, helt uden orkaner eller oversvømmelser. Det er ikke nok blot at reparere dem: Der er brug for teknologisk og videnskabeligt nye infrastrukturplatforme, såsom højhastighedsjernbaner og svævetogssystemer, og forskning i fusionskraftteknologi – sådan, som Kina er i færd med at bygge det i hele den Nye Silkevej, der breder sig! Og »motoren« bag et sådant fremskridt må atter blive NASA og den avancerende udforskning af rummet.

Præsidenten kan ikke organisere dette alene. Det amerikanske folk må organisere for de »Fire Love«, som Lyndon LaRouche har formuleret, og for USA's tilslutning til den Nye Silkevej.

Præsident Trump kæmper mod den britiske imperiepolitik, og det var britisk efterretning, der lancerede »Russia-gate« imod ham for et år siden, og som har drevet lederskabet i Kongressen til vanvid à la McCarthy.

Men hverken han, eller nogen af de to partier i Kongressen, bekæmper Wall Street. Det falder på resten af os, og det kan

ikke udskydes; i modsat fald vil det næste, overhængende krak totalt udslette os.

Foto: Præsident Trump på G20-møde den 9. juli, 2017. Bag ham, finansminister Steven Mnuchin.

Vi kan vinde kampen om menneskeheden

Leder fra LaRouche PAC, 11. juli, 2017 – Den aktuelle sindsstemning blev adresseret af Helga Zepp-LaRouche her til morgen, efter hun deltog i et Schiller Institut-arrangement i Berlin, der som taler havde Zhang Weiwei, kendt for sin 2012-bestseller, *The China Wave: Rise of a Civilizational State*. Hun sagde, at den aktuelle, ekstraordinære periode er vidt åben for, at vi kan sætte på dagsordenen det, der må gøres i Vesten: at samarbejde med AIIB og gå med i den Nye Silkevej. Vedtag LaRouches Fire Love i USA. Vi kan vinde denne kamp – det kan man se af den freak-out, der finder sted!

»Freak-out« er den helt rigtige beskrivelse af det seneste stunt i den 'farvede revolution' imod det amerikanske præsidentskab, hvor man nu beskylder Donald Trump, jr. for, at hans 20 minutter lange møde i 2016 med en russisk advokat var en kriminel handling, en anklage, der nu kører nonstop i de amerikanske medier. Faktisk lugter denne hændelse langt væk af at være en mislykket fælde, kørt af briterne og FBI. At blæse det op nu har til formål – udover at være et »legalistisk«[1] angreb mod præsident Trump – at skabe afsky og demobilisere den amerikanske befolkning.

Vi må, som Helga Zepp-LaRouche sagde i Berlin, gå frem ud fra den antagelse, at vi kan tage sejren hjem. Vi må påberåbe den

guddommelige gnist i befolkningen. Dette er et »Percy Shelley«-øjeblik, hvor folk har »evnen til at formidle og modtage intense og passionerede begreber med hensyn til menneske og natur«.

Et vigtigt møde fandt søndag sted i Beijing. Den syriske ambassadør til Kina, og andre, diskuterede Kinas involvering i genopbygningen af Syrien. I dag er der rapporter om, at en delegation af kinesiske forretningsfolk forventes at besøge Syrien 15.-22. august for at se, hvilke projekter, der omgående kan påbegyndes. Idet de primært fokuserer på energiforsyning, vil de se på Damaskus, Aleppo og Homs. Den statsejede gigant, China Energy Engineering Corporation, og China Construction Fifth Engineering Division Corporation, vil deltage i gruppen. Man diskuterer en plan om at skabe en kinesisk-syrisk industripark for 150 selskaber, der vil skabe 40.000 jobs.

Der har tidligere været delegationer i Syrien, men den nye impuls for genopbygning kommer direkte som et resultat af den nye aftale mellem Rusland og USA om en våbenstilstand i Sydvestasien, der i sidste uge blev indgået under mødet mellem Putin og Trump.

Der er ingen tid at spille. Lidelserne og ødelæggelserne er enorme. En ny rapport, der er udkommet i denne uge, angiver omfanget af de rædsler, der finder sted i Yemen pga. af Londons/Saudi-Arabien's/USA's grusomheder. Verdens værste udbrud af kolera finder nu sted dér, med flere end 297.000 tilfælde siden april og mange dødsfald. Over 7 millioner mennesker har brug for omgående fødevarerhjælp, der ikke kommer.

Vi er kaldet til at skabe en ny fremtid. Dette relaterer til det moderne Kinas natur, som det i dag blev forklaret af forfatter Zhang i Berlin. Han sagde, at Kina ikke er et almindeligt land, men en »civilisationsstat«, med en 5.000 år lang historie. Kinas model i dag er, at det er ideer, der

bestemmer systemet, og ikke omvendt, som det er tilfældet med Vesten. Man beslutter, hvad man skal gøre, baseret på fremtiden. Man beslutter, hvilken fremtid, man vil have, og så opfinder man systemet for at komme dertil.

Foto: Præsidenterne Putin og Trump på sidelinjerne af G20-topmødet i Hamborg, 7. juli, 2017.

[1] **legalisme**, i Kina en betegnelse for tankestrømninger, som vandt indflydelse op til dannelsen af kejserstaten i 221 f.Kr. Legalisterne var af den opfattelse, at samfundet var i konstant forandring, og at statsmagten hele tiden måtte tilpasse sig de nye forhold og ikke søge at gendanne fordums tiders samfund. De mente, at mennesket grundlæggende var selvisk og uden evne til af egen drift at handle socialt. Et velfungerende samfund kunne ikke etableres gennem en fyrstes moralske lederskab eller intelligens. Legalisme stod i ét og alt for det modsatte af konfucianisme. (*Gyldendal Den Store Danske*).

Trump har sat scenen for russisk-kinesisk-amerikansk samarbejde for udvikling – Amerikanere må mobiliseres for denne politik

Leder fra LaRouche PAC, 10. juli, 2017 – Præsident Trumps historiske møder med præsident Putin, og dernæst med præsident

Xi Jinping, på sidelinjerne af G20-mødet i Hamborg, har igangsat en ny, politisk kraft i verden – ikke en geopolitisk kraft, der påtvinger sig andre, men en kraft for det gode, for at bringe nationer sammen med det formål at fremme deres fælles menneskehed. Alt imens Trump og Putin nu arbejder sammen for at gøre en ende på terroristernes opstand i Syrien, og potentielt i hele Mellemøsten, så har Trump og Xi Jinping atter helliget sig til samarbejde internationalt, som en del af den Nye Silkevej.

Dette ses på med rædsel af fredens fjender, der befinder sig i en tilstand af panik for at sabotere den »nye detente« (som en ekspert udtrykte det) mellem USA og Rusland. Den korrupte, tidligere CIA-chef John Brennan skældte ud og sagde, at Trumps bekendtgørelse af, at han var bæret over at møde præsident Putin, var en »uhæderlig ting at sige«. Nikki Haley sagde, på trods af, at hun blev udnævnt af Trump til permanent repræsentant i FN, efter Trumps produktive og venskabelige møde med præsident Putin, at »vi kan ikke stole på Rusland, og vi vil aldrig stole på Rusland«.

Aldrig nogensinde? »En sådan giftighed er sindssygt«, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag under en telefonkonference med medlemmer af *EIR's* efterretningsteam. »Vi må indlede en dialog mellem kulturer. Hvert land er en enhed, med et sprog og en kultur. Det er måske ikke perfekt, men det består af mennesker, der tilsammen udgør menneskeheden.« At sige, at vi aldrig vil kunne stole på Rusland, tilføjede hun, »er værre end KKK's insisteren på, at sorte mennesker aldrig bør få politiske rettigheder. Hver nation har en historie, med perioder med udvikling og perioder med forfald, men nationer består af mennesker«.

Trump, sagde hun, »har vist, at man kan tale med folk, både i USA og i andre nationer, på en måde, hvor de ikke føler, de bliver løbet over ende. Vi befinder os nu i en situation, hvor vi kan kæmpe for menneskeheden som helhed«. Den Amerikansk-kinesiske Omfattende Økonomiske Dialog, der efter planen skal

mødes den 19. juli for at drøfte resultaterne af »100-dages planen«, der blev igangsat af Trump og Xi på topmødet den 6. april på Mar-a-Lago, »kan demonstrere, hvordan en ny, økonomisk virkelighed kan se ud internationalt«, sagde Zepp-LaRouche.

Der er uden for enhver tvivl en bølge af vrede i USA over forsøget på at vælte præsident Trump og den russofobi, der er kernen i denne indsats. Denne vrede kan og må vendes til optimisme, baseret på den kendsgerning, at det nye samarbejde mellem Rusland, Kina og USA giver en basis for at bringe USA tilbage til dets historiske rolle som et »Håbets bæger« for verden snarere end dets rolle under Bush og Obama som et redskab for Wall Streets nedskæringspolitik og britisk neokolonialistisk krigsførelse.

Lyndon LaRouche sagde i samme telefonkonference i dag, at, for at bringe dette til at bære frugt, må der være en national bevægelse, en organiseret proces, der kan adressere det igangværende sammenbrud af nationens finansielle institutioner og nationens forfaldne infrastruktur. I dag, 10. juli, er Dag Ét af »Helvedessommeren«, som New Yorks guvernør Cuomo kaldte det, med afsnit af jernbaneknudepunktet på Penn Station for regionale tog, og New Yorks undergrundsbane, der bliver lukket ned for reparationer, der er gået langt over tiden, og bevirker endnu større kaos end det, der er blevet det normale forløb, med afsporinger, forsinkelser og sammenbrud i hele systemet. Kun en fremgangsmåde i den Nye Silkevejs ånd for at genopbygge New Yorks transportsystem og anden, forfalden infrastruktur i New York og andre amerikanske byer, kan vende kaskaden af kollaps, der nu finder sted i hele nationen.

Det nødvendige program forklares i LaRouches Fire Love: Glass-Steagall, nationalbankpraksis, dirigeret kredit til den fysiske økonomi og den nødvendige drivkraft i form af videnskab, centeret omkring fusionskraft og rumprogrammet. Forsvaret af Trumps præsidentskab og konsolideringen af partnerskabet med Rusland og Kina, kræver et sådant nationalt

fokus fra mobiliserede borgere.